

In eplis ad fratres d'note

Dominus Inquit plog' b'at' d'i
et fr'ibz. h' p'ori v'hardi
7 he v' sabbin abb i
d'licatū. pene impudēt' lib' d'
7 plusq' decebat. os meū v'ia
patet ad vs kmū in xpō solutaia
frēs: nō possū d's scit. igno
scite. q' cor meū dilatatiū ē;
dilatatiū 7 vs obsec' i visce
ribz n'is: 7 capite nos quia
totus v' sū: in eo meū vis
ceribz. inuicē cupim' nos.
Ideo ex q' recessi a vobis usq'
nūc. qualecūq' labore meū
cottidianū statui d'dicare nō

Primus

uobis qui nō idigetis: s; fr̄
stephano. ⁊ fr̄ib; locis ei' in
morib;: ⁊ nouicijs ueniētib;
ad uos. q̄z doctor solus d̄s est.
ut habeāt ⁊ legant. si forte
aliquid ibi inuenerūt. sibi
utile ad solaciū solitudinis
sue: ⁊ sc̄i p̄positi incitāmētū;
Offo q̄ p̄stū bonā uolūtate:
p̄az q̄ a uob' repto cū fruc
tib; suis; Dauid saltādo pla
cuit d̄o nō p̄t saltū: s; p̄t
affc̄m; Similit' ⁊ mulier
que uixit pedes domini
laudata ē a d̄no: nō quia

uixit: s; q̄ amant
uixit: s; fecit: ⁊ in e
cata ē: dem uob
sū d̄dicādū. q̄ i con
sua: ⁊ in adiutoriu
ce me cupulit fr̄
plus amia qm p̄ci
cessitas: q̄ t̄acia p̄
sol; in face gaudū
stas eos uide nō p
militudie q̄z nō p
s; ⁊ amoris exōsū ad
q̄z ē uide: cōt' f̄c̄
ad modicū seu ex f̄
phemie seu ex ip̄

6
vixit. s; q; amavit: p; q; q;
huit. h; fecit: et in eo iustifi-
cata e; Deum vob; et arbitrio
sui d;dicadu. q; i consolatione
sua. et in adiutorio fidei fa-
ce me copulit fruz quida
plus anxia qm piculofane
cessitas. qz tristitia plurimu
solz in face gaudiu. n; q; co-
tstatos eos vide no possu? p;
multitudine que no solu fidei.
s; et amoris exolu adeo hnt
qzq; ee videt. cot; fide. vt si ul
ad modicu seu ex spu blas-
phemie. seu ex ipso sensu car-

nis sup h̄ sunt accepta
ti ul' pulsati q̄si ex solo au-
ditu ul' tactu lesā om̄io
i se ip̄is estimēt sciēcie pi-
etate: & miserabl̄ defleāt
semetip̄os: q̄i reprobos c̄ca fi-
dē; Quib; i d̄tingit a sc̄i
tenebris ad purioris vite
eracia venietib;: q̄ cōtingē
sol; rep̄ete p̄d̄itib; ad lucē
a diutinis tenebris: vt sic
in ill' lux ip̄a qua cetera vi-
denda s̄. p̄mo irruēs i firmi
ocul' sic molesta: sic & isti ad
p̄mū fidei lum̄ cecuciant;

Exultat p̄lo-
si m̄ditos none
os possint sustine:
lucis amore allue:
santib; q̄ i me
d̄ more dei d̄ v
ciētale lumē et ta
antiqui illi i reliḡi
one egypti fuere: ter
andus. & gallicanis
inferētib; vite: f̄ se
exemplar: & celestis
cōsacōis: occurrē & c̄
mā i gaudio sc̄i sp̄e
dis i fuore pietatis
obsc̄o duote volūt

Explicat plogus

ut insolitos noue lucis radi-
os possint sustine: dom' nro
lucis amore assuescant

Atribus **¶** Incipit lib^o
Ad more dei d' vita soli
orientale lumine et taria ad
antiquu illu i relig'i fres d' more
one egypti fuore: tenebris di:
occiduis. 7 gallicanis frigi:
bz inferetibz vite. s. solitaie
exemplar. 7 celestis forma
consuacois. occurre 7 coeie aia
ma i gaudio sci spc. 7 inu cor
dis. i fuore pietatis: 7 i omi
obsequo duote whutatis: Ad

ni et em epulari in dno et gau-
dere oportet: qd xane religionis
speciosissima pncio q celos xpi
qui tangere videbat: mortua
erat et reuixit: penerat de
mundo et inuenta e. **A**uditu
auris audiebam: edebamus.
legebam in libris et miraba-
mur d antiq vite solitare
gla et mag in ea gla dei. Cu
subito inuenim ea i capis
silue: i mote dei i mote pi-
gri: ubi ia de ea piguescit
speciosa deserti: et exultacoe
colles accigunt. Ibi em ia p

vos se offi: omul
se dmo: et ig
inotescit: i pau
ab: ip nob ea in
i paucis simplici
du sibi subiecit: i
mrate. Licet em n
dima plane fuit
que dms gessit: i tr
nu sup oia alia
cetera cuncta illustri
dictu e i paucis si
totu mundu: et om
altitudine sibi su
et nunc cepit: o

8
Ios se offit om̄ibz. ⁊ in uob
se d̄mōst̄r̄. ⁊ ignota acten̄
inotescit. ī paucis simpli
cibz ip̄o nob̄ eā ingente. qui
ī paucis simplicibz totū m̄
dū sibi subiecit. ip̄o mūdo.
mirate. Licet enī magna et
diuina plane sunt mirada
que d̄ns gessit ī tris. ⁊ h̄ tū
vnū sup̄ oīa alia enituit. ⁊
cetera cūcta illust̄uit. ⁊ sicut
dictū ē ī paucis simplicibz
totū mūdū. ⁊ om̄ez sapie et
altitudine sibi subiungauit.
⁊ nūc cepit opari ī uob;

Ita ita p̄r qm̄ sic placitū est
aī te: Abscondisti enī h̄ a sa-
piētibz et prudētibz h̄ sc̄i: et
reuelasti ea p̄v̄l. Nolite ḡ
time' pusill' grex aut dñs:
h̄ oīs confidite: qm̄ placuit dō
p̄r̄ vob dare regnū: Videte
enī vocacionē v̄r̄z fr̄es: Vbi
sapīēs int' uos: Vbi sc̄ba: Vbi
conquisitor h̄ seculi: Nam et
si al' aliq̄ int' uos sapīētes: p̄
simplices tñ sapīētes aggḡ-
uit: qui reges olim et p̄hos
mūdi h̄: p̄ piscatores sibi
subiecit: Sinite ḡ sinite

Sapientes sc̄i d̄sp̄i
ingentes: alta sapient
nas aut di
fouea sic cepit
p̄ dñm: p̄ multū
e oibz hoibz: et
apphēdit d̄sp̄i
in celū: Vbi
iā multos p̄
emulacionē v̄r̄a si
paup̄tas
confudit cupiditatē
iā eaz rex que
face vident: plurib

9
Sapientes scilicet dicitur spiritus mundi hi
tumētes: alta sapientes: et tria
lingentes: sapienter descendere
in infernum: nos autem dum fodit
pectori fouea sic cepistis stul
ti fieri propter dominum: pro stultum dei quod
sapienter est omnibus hominibus et dicitur
humile apprehendite disciplinam:
ascendendi in celum: Vra enim
simplicitas iam multos puocat
ad emulacionem: vra sufficien
cia et altissima paupertas: iam mil
lorum confundit cupiditate: vram
sectum iam eorum rex que tumul
tum face vident: pluribus icutit

hominē. Si q̄ s̄ consolo ī x̄. si q̄
solaciū caritatis. si q̄ societas
sp̄. si q̄ viscera m̄e. īplete
gaudiū nō meū t̄m̄. s̄ oīz
diligenciū nom̄ d̄n̄i. Ut iua-
rietate vestit̄ d̄aurati. d̄ auro
sap̄encie d̄i. regie assistētis. a
dext̄s sponsi. v̄ro studio. v̄ra
iustancia. ad d̄i gl̄iaz. ⁊ magnā
coronā v̄raz. ⁊ gaudiū oīz
bonoz. h̄ s̄c̄ nouitatis iustau-
ret̄ ornām̄tū d̄ caullatoibz. no-
uitatū nouitate iō dico p̄t̄ linguas
neqm̄. a q̄z cōd̄icōne absco-
dat̄ vs̄ d̄s. ī abscondito faci

et sic hominū ip̄oz
m̄fessū h̄m̄ veritati
late nō queiūt d̄ sol
tis noīe caullat̄. i
⁊ iuncti m̄te nesci
na meditat̄. v̄tres r
quētes vinū novū q̄
m̄d̄t̄ r̄p̄ret̄. ⁊ h̄
ē nouella nouitas
m̄tiq̄ religionis. p̄
ate ī īmetatis. annū
ce d̄i. a t̄p̄e p̄ph̄az
nōne gr̄e sole ex
nōne baptista iustaur
nouata ab ip̄o d̄no f

10
ei sine hominum ipiorum. Quia cum ma-
nifestum lumen veritatis obnubi-
lare non queunt. De solo novita-
tis nomine cavillantur. veteres ipsi
et in veteri mente nescientes no-
va meditantur. ut res veteres non
capietes vinum novum. quod si eis in-
fundatur ruperent. Sed haec novitas
non est novella novitas; Res non
est antiquae religionis. perfectio su-
date in christi pietatis. antiquae hereditatis
ecclesie dei. a tempore prophetarum immo ista
itaque nove gratie sole exorto. in
Iohanne baptista illustrata et in-
novata ab ipso domino familiaris

time celebrata. ab eius discipu-
lis ipso p[ri]nte decupita. Eius t[ame]n
fig[ur]acionis gl[ori]a cu[m] vidisset q[ui]
cu[m] eo in mote sco[lo] erant. et in-
uo p[er]s[on]a i[esu] sibi abreptus q[ui]
et nescies q[ui] diceret. q[ui] uisum
maiestate d[omi]ni bonu[m] it[er] p[ri]ua-
tu[m] suu[m] uisus e[st] deduisse. i[esu]s
aut[em] p[ro]utillim[us] sibi. et sciētissi-
m[us] q[ui] diceret. q[ui] gustata eius sua-
uitate. optimu[m] sibi iudicauit
i[n] h[is] sp[irit]u esse. uita[m] hanc in cont[ra]b[us]
mo d[omi]ni et ciu[um] sup[er]ior[um] quos
cu[m] eo uiderat. concupiu[n]t di-
ces. D[omi]ne. bonu[m] e[st] nos h[ab]ere esse

Sancti h[ic] ta[m] tabula
moyse unu[m] et helve
quo si audit[ur] fuisset
dubio p[er] modu[m] e
sibi unu[m] iaculo un
m[us]. Post passione
ad huc i[n] cordib[us]
et sanguis rec[ur]
solitaria hanc u
paupertate sp[irit]
sp[irit]ualib[us] exercitiis
di p[er] p[er] o[mn]i[u]m d[omi]ni
solantib[us]. d[omi]na m
p[er] h[ic] h[ic] h[ic] h[ic] h[ic]
legim[us] paulas m[us]

11
faciamus et tabernacula et unum
moysi unum et helve unum; In
quo si auditus fuisset scilicet pericul
dubio postmodum erat alia et
sibi unum. iacobo unum et iohanni
unum. Post passionem vero domini ca
lente adhuc in cordibus fidelibus
effusi eius sanguinis recentis memi
ria solitaria hanc vitam pfi
tibus paupertate spiritus sectantibus
et in spiritualibus exercitiis et contempla
tione dei pingue otium alto in alto
zelantibus; deserta repleta sunt
quae sunt praesentis huius vite. Ex quibus
legimus paulos machanos

quae sunt praesentis
huius vite

antonium. arsenium ? et alios q̄
plures: in scē huius cōsacōis re
publica. osulares viros: egi
noia in ciuitate di nobiles et
tūphales titulos hñcia: diuc
toria scēi et p̄ncipis huius mū
di et corpus sui. d̄ cultu animi
et dñi di sui. Sileat q̄ itene
bris d̄ luce iudicātes vs ar
guūt nouitatis: ex habūdā
cia male whūtatis. q̄n̄ p̄ci
arguēdi uetustatis et uani
tatis. S; et laudatores et de
fctores sp̄ estis h̄itū: sicut
et dñs. Laudatores p̄tite: et

q̄ bonū in nob̄ amāt:
amate. Detctores disti
te et p̄cis orate: et obli
ret se p̄gressis scand
m̄ it̄ nob̄ et aduētis et
es p̄sita se: in antea
os p̄cudite. Si enī ad
os noluitis ut laudat
et cū defctōrib̄ h̄itū
p̄ditis: cur̄ in p̄si
letis iactura ē. A
celos festinatē q̄ m̄
si nō dicit: plūm̄
nolite negligē: nol
e. Grandis enī uol

12
q̄ bonū in uob̄ amāt: h̄ i eis
amate. Deūtores dissimula-
te ⁊ p̄ eis orate: ⁊ obliu que-
ret̄ se p̄gressis scandal' que
iux̄ ut̄ uob̄ ⁊ adext̄s ⁊ a sinis-
tris posita se: in anteriora v̄ra
uos extendite. Si enī ad sin-
glā uolūitis ul' laudatoribz
rīde' ⁊ cū deūtoribz litigae?
t̄p̄c p̄ditis: cui' inposito scō
nō leuis iactura ē. Atris n̄
ad celos festinātē q̄ morat?
⁊ si nō d̄tinz: plurimū tū nocz
Nolite negligē: nolite tarda-
re Grandis enī uob̄ restat

q̄ altissima sit p̄fessio h̄cū;^{ca}
ma. Altissima enī ē p̄fessio ur̄a
celos t̄nsit? par anglis. ē. an-
glice simul puritati. nō enī
solū uouistis om̄ez sc̄itatē? s̄
oīs sc̄itatis p̄fectionē. ⁊ oīs
consumacōis finē. nō ē ur̄m
langue t̄ca cōmūia p̄cepta?
neq̄ h̄ solū attēde? q̄d p̄cipiat
d̄s: s̄ q̄d uelit p̄bantes que-
sit uolūtas d̄i bona. ⁊ b̄n pla-
cens ⁊ p̄fca Alioz ē d̄o s̄uire
ur̄m ē adh̄ere. Alioz ē d̄m c̄-
de? sc̄ire? amare? ⁊ reuēri:
ur̄m ē s̄ape. itellige? cōgnos-

ce. s̄ui magnū ē
hoc s̄ oīpe ⁊ bono
bis ē. p̄us p̄missio
d̄oz. ⁊ p̄fessio ad
magnos ei amore
m̄ca. ⁊ infia ⁊ m̄
os ō maiora v̄m
s̄ca. ⁊ ⁊ uolūta
ur̄m s̄ugit i p̄m
m̄ uolūtatē p̄rog
rogabit ad uirū
cū cū fidei fent
ur̄m calūpniatē
ore. ipe miseric
s̄o iudiciū fac

18
ce. firui: magnū ē h. arduū
ē hoc h. oīpe ⁊ bon⁹ ē q̄ in uo-
bis e. pius pmissor: fidis red-
ditor: idēssus adiutor: q̄
magno ei⁹ amore mag⁹ pfi-
tentibz: ⁊ infide ⁊ in spe q̄
tie ei⁹ maiora viribz suis ag-
gredientibz: ⁊ voluntatē ⁊ de-
sideriū suggit i p̄m: ⁊ q̄ q̄
ciam volūtatē progauit.
Sbrogabit ad ūtutē ad p̄ue-
tū. Cui cū fidelit fecit hō q̄ hō
potiūt calūpniatē calūpni-
atore: ip̄e misericordit pau-
p̄i suo iudiciū faciet ⁊ causā?

¶ q̄ q̄ hūit. h̄ fecit. Absit tñ fr̄s
a sciēcie vr̄e estimacōne ap-
uitate ⁊ hūilitate vr̄a: ⁊ ab
ore vr̄o. oīs altitudo: q̄ altū
sapē mors ē. ⁊ facile ē in alto
se contuētē obstupesce ⁊ dūi-
ta p̄clitari. Non aluid p̄fes-
sioni vr̄e imponite: aliū titu-
lū op̄i vr̄o inscribite: feras
vos potius idomitas ⁊ inca-
ueatas. ⁊ bestias que alit̄
⁊ dūi homi⁹ more domari nō
potant̄ estimate. ⁊ appellate.
longe sup̄ nos vtutē eoz sus-
picientes: ⁊ gl̄az admiran-

es: q̄ ambi dext̄ fou
noy ille uider
manu uebat p̄
in l̄r. diuotiss̄e itū
amant̄ caritati cōtē
tatis ⁊ cū necitas
p̄p̄tatis
p̄ ueritate i
eane ⁊ sue
imitari nō
volo
ad huc
cet̄ fa
venit. x̄ il
q̄ p̄

tes: q̄ ambi dext̄ fortissimi
sicut aoth ille iudex isrl̄ q̄ ut
q̄ manu utebat̄ p̄ dext̄. i q̄
diu licz̄ duotissime itus vacae
amant̄ caritati cōteplāde ue
ritatis. ⁊ cū necitas vocat̄
officiū t̄ht̄. p̄mptissime se fois
mutuāt̄ p̄ ueitate iplende
caūtatis. Caue ⁊ sūe dei ne
quoscūq̄ imitari nō vis dāp
nae videais. Volo h̄ facias
in egtudine adhuc tua ⁊ q̄
cū sanissim⁹ eēt faciebat. q̄
dicebat. venit. x̄. ih̄c p̄ccōres
saluos face. q̄z̄ p̄m⁹ ego sū;

15
qm̄ d̄ aliquo estimae; cū timē-
re potius ⁊ timore vr̄az ip̄oz
salutē opami? n̄. q̄les sint
alij. s̄. quales ex uob̄ fiant.
q̄ntū ī uob̄ ē cogitate! non
solūm̄ q̄ n̄i s̄. s̄ ⁊ q̄ post uos
futurū s̄. q̄s ī sc̄o p̄posito imi-
tatores estis habiturū. Ex uo-
bis. n̄. ex ur̄o ex̄. ex aucte ue-
stra in regione hac pendere
h̄t oīs potestas ordīs h̄i sc̄i.
vos in eo p̄rēs! uos ī eo īstitu-
tores. cū debita imitacōis re-
uēncia appellabim̄i a succes-
soribz vr̄is. Quid q̄d a uobis

¶

Statutū qdqd nob tenētibz ⁊
seruantibz in consuetudine fuit
missū absqz oī retractacōe apo-
stis vris tenendū erit ⁊ ser-
uandū. n̄ fas erit ab aliquo
immutari. Sic em̄ de nob erit
ap̄ eos! sicut d̄ immutabilibz
legibz sume ⁊ etne veritatis
ē ap̄ nos q̄s scrutari oīb̄ ex-
pedit ⁊ scire. nō aut̄ licet ali-
cui diudicare. Do aut̄ gr̄as:
q̄ n̄ indignū nob. n̄ inuti-
le est postis: si pie si fortit̄ ⁊
vos tenueritis! ⁊ ip̄i in nob
fidelit̄ imitetur: q̄ iterū tene

16
tis. Et si quod aliter adhuc sapere
oportuerit: huius uobis deus reuelabit
Salua enim pro omnia cartusie sci-
tatis debita. et cum omni laude pro-
dicanda reuerencia. multa in al-
pinis illis horridis. et continuis
frigoribus necia sunt: que fruga-
lem sufficiencia et sine uolun-
taria paupertate sectantibus
in his diuturnis regionibus:
non adeo uidentur necia: Intelli-
gitis que dico. Dabit enim dominus
uobis ut sciamus: Gaudet autem in uobis:
et licet absens corpore. sed presentis
spiritu. et uidentis ordinem uestrum

fuore sp̄s: s; habūdaciā paci:
s; gr̄ciā simplicitatis. in p̄posi-
to rigore! in dilcōne mutua
ip̄az sc̄i sp̄s suauitatē: ⁊ ple-
nā oīo ī dūsfaciōe vr̄a formā
p̄metatis! ī recordacōe mōtis
d̄i totus exulto: ⁊ p̄nuncias
sc̄i sp̄s. ⁊ p̄gn̄ gr̄e in sp̄e c̄-
sc̄entis ī eo religionis d̄uot̄
ad d̄o. Nā ⁊ ip̄m mōtis d̄i
nom̄. bone sp̄ei p̄fert om̄e
omen: ex sicut psalm̄ dicit
d̄ mōte d̄n̄i. h̄itura sit ī eo ge-
neracio gr̄eciū d̄n̄i! gr̄en-
ciū faciē d̄i iacob. īnocēs ma-

17
nibus et mundo corde. et qui non accepit
in vano animam suam; Ipsi
enim est confessio vestra quare dominum iacob
non dicit omnino more! sed quare ipsas
facie dei quam vidit iacob: qui
dixit. vidi deum facie ad faciem
et salva facta est anima mea. fa-
cie enim dei habet cognoscere eius que-
re facie ad faciem quam vidit ia-
cob: et dicit apostolus: Tunc cognoscam
sic et cognoscat suum: et nunc
videmus per speculum et in enigmate:
tunc autem facie ad faciem
et sicut est; hanc in hac vita que-
re si per innocentiam manuum

quod sit que-
re facie
dei iacob

18
Hē pietas d̄ qua apl̄s dulc̄m disc̄
cipl̄m admon̄z dicēs; Ex̄te te
m̄z ip̄m ad pietatē; Nam corpo
ral̄ excitatio ad modicū util̄ ē:
pietas uō ad om̄e opus bonū
util̄ ē h̄m̄s p̄missionē vite que
nūc ē & futūe: pietatis n̄ nō
solūm̄ formā. s; & uitatē i oibz
& p̄ oibz h̄itus v̄r̄ repp̄mittit:
Ipositū v̄r̄m req̄rit: Nam sic
idē dicit apl̄s. s; aliq̄ formā q̄
dem pietatis h̄ntes. v̄tutem
aut̄ ei⁹ abnegantes. hanc q̄
cūq; v̄r̄m nō h̄t i oīa nō exi
bz in uita: nō ex̄s in cella!

nō

nō solitari⁹ s; solus dicēd⁹ ē nec
cella ei cella: s; reclusio ⁊ tārē
ē vēr solus ē. cū q̄ d̄s nō ē. vēr
reclusus ē. q̄ idō hb' nō ē. Soli-
tudo. n. ⁊ reclusio. noīa miserie
ff

q̄ cella nō sit
reclusio necesse

Cella autē neq̄q̄ eē deb; reclusio
necitatis: s; domiciliū pacis?
ostiu clausū nō latebre. s; sec-
tū. Cū q̄ em̄ d̄s ē. nūq̄ min⁹
ē solus. qm̄ cū solus ē. Tūc n-
libe' fruit gaudio suo: tūc
ip̄e suus sibi ē. ad fruēdū dō ī
ff: ⁊ se in dō; Tūc in luce ve-
ritatis. ī sereno mūdi cordis:

19
Vlt^o patet sibi pura dñā. ⁊ libe
se infundit affecta d^o memo
ria: ⁊ illuāt^r intellectus. ⁊ bono
suo fruit^r affectus. V^o libe se ipm
deflet humane fragilitatis de
fectus. Propt^r h^o secūdu^m positi
vñ tenore hñtantes ī celis p^o nō
cuis qm ī cellis. ⁊ excluso a vo
bis toto seculo: totos vos itlu
sistis cū dō. Celle siqdm. ⁊ celi
hñtatio cognate sūt: q^o sicut ce
lū ac cella ad iuicē vident^r hñe
aliquā cogitiōne nōis: sic vpi
etatis. A celando. n. ⁊ celū ⁊ cel
la: nom^o hñe videntur. Et q^o

nō

celat̄ in celis. hoc ⁊ in cellis
q̄ gatur̄ ī celis h̄ ⁊ in cellis
Quid nā h̄ ē? vacare dō. si
in dō. Quod cū secundū ordi
nē pie ⁊ fidelit̄ celebrat̄ in
cellis. audeo dice. sc̄i angeli
dei cellas h̄nt p̄ cel̄. ⁊ eque
delectat̄ in cellis ac ī celis:
Nam cū in cella iugit̄ cele
stia actitat̄. celū celle. ⁊ sa
c̄nti similitudinē ⁊ pietati
affcū ⁊ simili opis effcū
primū efficit̄. nec iā spū
orati. s̄. ī. a corpore exenti a
cella in celū: longa ul' diffi

20.
cal' uia inuenit. q' a cella i ce-
lu sepe ascēdat; A cella enī in
celū sepe ascendit. vix aut
nūq' a cella infnū descendit.
n sic dicit psalm. Descendant
vuentes. ne descendat mou-
entes. hoc n. m. cellar in co-
le. sepe descendit i infnū. Si-
cut n. assidue cōtemplando.
reuisē amant gaudia cele-
stia. ut ardentē ea appetāt.
sicut a dolores infni. ut horreat
a refugiāt; Et hoc ē q' ipcā-
tur i inimicis suis orātes. ut d-
scendant infnū vuentes. mori-

ens aut uix unquam aliq̄s a cella
infinū descendit: q̄ uix unquam
aliq̄s n̄ celo p̄destinat̄ itea us
q̄ ad mortē p̄sistit. **filium q̄ fo-**
uz cella. filium n̄ gr̄e fructū uē
t̄s sui. cella fouz: mittit: am-
plectit: et ad plenitudinē p̄
fōis usq̄ p̄ducit: et colloq̄di
dignū efficit: Alienū uō p̄ s̄b
positū abdicat: a se potius et
p̄icit: vñ solue ait dō ad mo-
ysen calcitran̄tū pedū tuor̄:
locus enī in quo stas. tra sc̄a
ē morticinū. n̄ mortuor̄ aff-
cionū. p̄ hōies mortuū a cordē

21
locus sanctus. & terra sancta nequā
diu patiet. Cella terra sancta & lo-
cus sanctus ē: in quā dō? & seruus
ei? sepe colloquūt? sic vir ad
amicū suū? in quā cōtro fidelis
aīa rībo dī cōiūgit? sponsa
sponso sociat? tēnis celesti:
hūanis diuina unūūt? Siq̄
dem sicut templū scū dī: sic
cella ē sui dī; Et in templo
enī & in cella diuina tītant?
s; cōtrius ī cella; In templo vi-
sibit? & figuratiue aliquādo x̄
ane pietatis sacmēta dispē-
sant? ī cell' uō sic ī celis ip̄a

veritate ip̄s ordie / ⁊ si nō dū
ip̄a p̄nitatis maiestate. ⁊ et
nitatis securitate: res ip̄a oī
um sac̄m̄tor: fidi n̄re assidue
celebrat. **Alienū p̄nit cella**
a se: - Idō sicut dictū ē. **Alie**
nū qui nō ē fili' aī' a se pi
cit. ⁊ q̄ abortiuū euomit.
tamq̄ iutile ac noxiū cibū.
n̄ diu t̄lem pati p̄t i uiscer̄
bz suis: officina pietatis. Ve
nitq; pes sup̄bie. ⁊ asportat
eū. man' p̄toris ⁊ mouet
eū: ⁊ expulsus nō p̄t stare.
s; fugit mis' nudus ⁊ t̄me

alienū p̄nit
cella a se

bundus ? sic Cayn a facie do-
 mini: expositus vicis et dno-
 nibz: ut qui por inuenerit e-
 u: morte anime occidat eu;
 Ut si aliquandu durauit i ea
 no vtutis costancia ! s ptina
 a miseria: sic ei cella e ! qn
 cart: aut sic viueta sepultua
 Pestilente uo flagellato. sa-
 pies sapiencior erit. et lauab
 iustus man^s suas i sanguine
 pccoris **D ystā d i u s i o n e** hūc
 g dicit ppha. si dūteris usit cō-
 utere: h e p f t e d i u s i o n i s c u l -
 men amphede; stultū enī m

uo

Septem al
forn

oodie ! et hnd
 s maiestate Pe
 itate: res pā
 fidi nre affid
 emū pūc alla
 ut dictū ē Alie
 tū ac: fāle p
 mū enomū !
 e noxū obū
 ti p i u l f e i
 a pietatis: de
 z aspectat
 z mouet
 io pē stare
 us z fine

nō

eodem statu diu eē docent. Quo
di sp aut p̄ficiendū aut d̄ficiē
dū ē. aut sursū nitit̄ & adifi
ora virget. Ab oībz aut uob p̄
fciō exigiti. hic nō vniformis
sz si incipis icape p̄fctē. si iā in
p̄fectu es. ⁊ hoc ipm iam p̄fctē
age. si iā p̄fciōis aliqd attigisti
te ipm ītemetipō metire. et
dic cū ap̄lo: s̄lō q̄ iā cōphēde
rim. aut p̄fctūs sim. sed aut
si forte cōphēdā. in q̄ ⁊ cōphē
sus sū. vni aut que quidem
ret̄ sunt oblitus. ⁊ ad ea que
st̄ p̄ora extendens me ipm. ad

Cōm

23.
destinatū p̄fēq̄ ad brauiū sup̄
ne vocacōis in x̄ ih̄u Deinde
addit Quodq̄ q̄ p̄fēi sum⁹
h̄ sapiam⁹; In quo manifeste
ap̄lo docente d̄clat⁹ q̄ p̄fōā e
or̄ que rē s̄ obliuio: ⁊ p̄fōā
in antiora extensio. q̄ā ē ho
m̄is iusti ī hac vita p̄fēctio;
⁊ p̄fēctio hui⁹ p̄fēctōis ibi erit
vbi erit brauiū sup̄ne p̄fēctio
nis vocacōis p̄fōā app̄hensio:
Hoc aut̄ m̄: sic stella a stella
distat ī claritate: sic cella a
cella in d̄sacōne: incipien
cū s̄ p̄ficiēciū: ⁊ p̄fectoriū

Spūali
D Statu animali. rōali ⁊
Incipienciū status dici p̄t alis.
p̄ficiēciū rōnal. p̄fcoꝝ spūal.
Ignoscendū aliquādo aliq̄bz ē
eis qui adhuc s̄t ali anima
les: i q̄bz ignosci nō debz eis
qui iā h̄nt q̄i rōnates: r̄sū
q̄ rōnalibz i q̄busdā ignoscit.
in quibz nō ignoscit spūalibz:
quoz oīa debent eē p̄fca. ⁊ i
mitaciōe ⁊ laude poci q̄ re
p̄hensiōe digna: Et cū exhi
tribz homi gnibz constat oīs
status religioīs: que sicut p̄
is noībz distinguūt sic ⁊ dino

24.
scunt ex suorum proprietate studio
et debent omnes filii diei in die
qui est diligenter se prospicere quod de
sit sibi. unde venerunt: quibus p
uenerunt: et in quo proficiendi
statu singulis diebus id horis: su
a se estimacio deprehendat. **Disti**
ctio horum tamen sunt etenim anima
les qui pro se non ratione agunt. non
habent affectum: et tamen per auctoritate
promoti per doctrinam commoti per exem
plo provocati: appropinquant bonum
ubi inveniunt: et quasi ceci. sed ad
manum terti secuntur. hoc est imitatio.
Sunt rationales qui per rationis iudi

ciū ⁊ nāl scie discretione! hñ
hñt ⁊ dignicoz boni ⁊ appeti-
tū: s; nō dū hñt affcū; Sūp
pfi qui spū agūt: q̄ a spū scō
pleni illuānt: ⁊ qm̄ sapit
eis bonū cui hñt affcū: sa-
piētes vocant: qz uō indu-
it eos spū scs. sic induit oliz
gedeone: sicut spū scī indu-
itū: spūales appellāt; Pm̄
stat̄ cca corpus se hñt; scōs
cca amū se ext; T̄tus nō
nisi in deo regem hñt; Quoz
singli sic hñt etiam pficien-
di rōne: sic in gr̄e suo etaz

**hnt/ pfcōis mēsurā. Dū
cio animal' i cōiūsiōne.**

Iniciū boni i cōiūsiōne ai
mali pfcā obediā ē; Pfcūs
subige corp' suū. i insū
tutē redige. pfcō vsus bo
ni cōsuetudinē vtisse inde
lectaconē; Iniciū vō rōna
l' ē intellige que i dictā
fidei apponūt ei. pfcūs ta
lia pparare q̄ha apponūt.
pfcō cū in affcū mētis
trāsūt iudiciū rōnis; pfcō
vō rōnal' iūciū ē spūal'. P
fect' ei' reuelata facie

iiij

speculari gl'am dī; Pfcio
vō tñsformari ī eandē ym-
aginē a claritate in clari-
tatē: sicut a dñi spū; Ut
p̄mū p̄sc̄m̄. **¶ p̄mo** Ani-
malitas ē vite mod⁹ sensi-
bus corporis seruēs: .s. cū
aīa q̄ ext̄ se p̄ sensus cor-
poris c̄ta d̄lectoy d̄lectaci-
ones corporū affecta eoy
frucōe pascat: l' nūt̄ sen-
sualitatē suā: seu cū int̄
se regrediens. ⁊ corpora
quibz forti glutino amo-
ris ⁊ d̄suetudin̄s adhesit. ⁊

locū corporee nē secū frē nō
 p̄uales : eoz illuc secū cō
 thit ymaginez. ⁊ amicitabi
 lit̄ ibi cū eis cōiūsat̄. Quibz
 astuetā cū nil putat eē
 n̄ ut̄ quale foris reliquit:
 ut̄ quale int̄ cōt̄rit : qm̄
 diu licz iocūdū h̄t secūdū
 delectacōnes corpis viuē:
 cū aut̄ ab eis auertit̄; nes
 cit̄ n̄ corpora imaginādo
 cogitat̄; Cū uō ad cogitā
 da spūalia ut̄ diuina se eri
 git̄ nō aliud de eis qm̄ d̄
 corporibz ⁊ corp'alibz p̄t esti

gl'am dī; p̄fō
 nari i eandē ym
 aritate in clau
 a dñi spū; v̄
 n̄ **ā p̄mo** s̄m
 vite mod̄ s̄m
 us seruēs; ⁊ cū
 se p̄ sensus cor
 dū affecta cor
 s̄at; l' n̄t̄ sen
 suā; seu cū int̄
 mens. ⁊ corpora
 ti glutino amo
 tudis adhefit̄;

mare. h̄ causa a dō. fit stul-
ticia. cū nimium it̄ semet
ip̄m fuit remissa: ⁊ tā br̄
regi ta ut v̄ nolit v̄ nō possit;
Cū uō ip̄a sibi ext̄ se p̄ sup-
bia nimium fuit abrepta:
fit p̄dencia carnis: ⁊ ip̄a
sibi sapia eē vid̄t: cū stul-
ticia sit dicēte ap̄lo: Dicē-
tes se eē sapientes: stulti
fū t̄ **De simplicitate.** Porro
ad d̄m cōiūsa fit sc̄a simpli-
citas h̄ ē eadē sp̄ cōa idē vo-
luntas. sic Job vir simp-
lex ⁊ r̄ct̄s ac timēs d̄m;

27
Ipe enim est simplicitas perfecta
ad dominum iuxta voluntas: una
petens a domino hanc requirens;
non ambiciens multiplicari in seculo;
Vnde est simplicitas in iudiciatione
vera humilitas. Et virtutis ma-
gis discipulus amplectens quam fa-
mina: cum non refugit vir sim-
plex videri stultus in hoc seculo
ut sapiens sit in deo; Vnde sim-
plicitas sola est ad dominum volun-
tas. Et non dum ratione formata
ut amor sit et formata voluntas;
non dum illuminata: ut sit cari-
tas. Hec est amoris iocunditas

Simplicitas q̄ uicū aliq̄ i se
ip̄a h̄ns caritatē dī. h̄ ē uo-
luntatē simplice & bonā:
q̄ futū boni hoīs informē
matiaz: in p̄mordio cōsi-
onis sue auctori suo eā
offt formādā; Jam em̄ cū
bona voluntate h̄ns ecia
uicū sapientie i timorē
dñi / ex ip̄o colligit n̄ p̄ se
eam formā posse: n̄ q̄d
qm̄ tā expedie stulto: qm̄
seruie sapienti; Itaq̄ hoī
se p̄t dñi sbiciēs: ip̄az ei
bonā volūtatē cōmittit i

28
deo formandā: in sensu et spū
humili: iam timore di incipi
ente operari omēs virtutū ple
nitudinē: dū p iusticiā dēt
maiori p prudēciā nō cōdit
se sibi: p tempāciā refugit
discere: p fortitudinē totū
obediēcie se subdit: nō dis
cēde: s; adimplēde: Hec
ē vxor: cui a dno p̄cipit: Et
ad virū tuū erit cōsilio tua
Vir eius rō. l. sp̄c ē: siuis l.
altius; Huic. n. viro recte
obedit vir simplex ac rūs
i semzipo: recti aut sepe

ac tunc in alto: qm in semz
tpo; Ex pcepto q dñi r ipō
ordine nē. hē dōz vxor ad
virū? animalitas ad spm.
spm suū l spūale aliquē vi-
tū: dūsiōne legitima h ē
obediēcia pfcās **de pfcāo**
bediēcia. pfcā uō obediē-
cia ē maxie incipiente in-
discreta; h ē nō dīscne? qd
l qre pcpiat? s ad h tm ni-
ti: vt fidelit r humilit fiat
q antore pcpit. Lignū ex-
scie boni r mali i paradiso.
censūa dīscionis est iūsa

29
cione religionis penes pa-
trem spirituale: qui diudicat
oia. ipse vero a nemine diudi-
cat; Ipse est discere: aliorum est
obedire; Adam enim gustauit
in malum suum de ligno vetito:
eductus ab eo qui suggerendo
ait Quare precepit uobis deus?
ut de ligno non comederetis?
Ecce discatio cur preceptum sit
Et addidit. Sciebat enim quod
qua die comederitis aperientur
oculi vestri: et eritis sicut dii scien-
tes quid preceptum sit. sed quod deus fi-
eri non sinat. Disciunt come

dit: / inobediens factus ē: / et d
parado erectus ē. **D** nouicio et
discretio et prudente. Sic et anima
lem discretū nouiciū p̄dētē
incipientē sapientē: in cella
posse diu consistere: in cōgrega
one durare: impossibile ē: stu
ltus fiat: ut sit sapiēs. Et
h̄ oīs sit ei discretio: ut in h̄
nulla ei sit discretio. h̄ oīs
sapia ei sit: ut in hac pte
nulla ei sit. In eo uō in q̄ se
sibi aialitas: uox cōtinuāt
in nā anime huāne. relictus
ē a cōtore bono intellectu et

30
ingeniū. ⁊ in ingenio ars. ⁊
quo constituit deus homine
sup opa manuū suar. ⁊ oīa
sc̄laia ista subiecit sub pedi-
bz ei⁹ aiāli supbo. in testimo-
niū nāl dignitatis. ⁊ simi-
litudis dī amisse. simplici
vō ⁊ humili ī auxiliū recu-
pande ⁊ seruande. In h̄ q
notū ē dī manifestū ē illis
i illis: in h̄ estimat de cātūā
cator. ī h̄ agnoscat iusticia dī.
⁊ q qui hū agūt digni s̄ vi-
ta: q uō alit: digni s̄ mor-
te; In h̄ cātūā que sponte

hōi sūt ad nāz: subicitur et ap-
tat: ut sūat ad eā que ex
pccō ē necitate: et ad uolun-
tatē et ad uoluptatē hincq
et quāta uite huic nōiā. et ho-
nis et mal' utilia. et in grā
suo pulcherrima. et a bonis et
a mal' hōibz scā sūt: et fiat
q̄ibz manifestū ē. hinc ei
in littis et opificijs et edificijs
p̄ inuicibz multiplices hōi
admūcaciones. tot p̄cessert
modi studior. tot grā p̄fes-
sionū: subtilitates exquisi-
te scie. artes eloquēcie: digt

31
nitatū officioꝝq; varietate.
⁊ inuicabiles dōsitiones hui⁹
feli: quibz homines illi ⁊ qui
dicūt; sapientes hui⁹ mūdi cū
eis qui sūt simplices filij di:
pūt vtūt; ad nōtātē ⁊ utili
tatē s; illi abutūt; eis ad
curiositatē: ⁊ voluptatē ⁊ su
pbiam. hii autē seruiūt; eis
pūt nōtātē alibi hntes suas
suauitatē; Ideo illos seruos
sensuū suoz ⁊ corporoz suoz se
cūt; fructus carnis sue: que
sūt fornicacio ⁊ imudicia ⁊ lux
ria inimicicie ⁊ cōtentiones!

emulaciones: ire: irre: dis-
ensiones: inuidie: contumelias:
coes: ebrietates: et hys simi-
lia. que quicūq; agūt: reg-
ni nō consequūt: hos autē fruc-
tus sp̄s q̄ sūt caritas: gaudi-
ū: pax: paciā: benignitas:
longanimitas: bonitas mā-
suetudo: fides: modestia: casti-
tatis: continentia: et pietas: p-
missionē hīs vite que nūc
ē: et futūre: hīs utq; qm̄ diu
simil' i actu sūt. homēs vident
similes acciones: d̄s autē v-
lūtates discernit: et intētiōes;

^{vo}
 Cū em̄ unusq̄s q̄ redit in
 sua! unūquēq̄ ex fructibz
 intencōis sue: pascit con
 scia sua. flet tñ abutq̄ e
 que ad cōsciēciā redit? q̄
 nemo ad eam redire amā
 post actionē: q̄ r̄ta inten
 tōne ad agendū in ea nō
 pficiat? Qui tñ redit ad
 conscienciā: si nō dū vitit
 cōcupiāz suas: inuenit ibi
 dīpā concupiscēcia sua! ul
 suaues dlectacōnes suas
 l'gnes corrosiones: 7 m̄de
 multiplicat cogitacōnes

Ab

re! ure. de
 idie. comella
 s! 7 his simi
 s agnū: rex
 hos autē fra
 ritas! gaudi
 ! benignas!
 ! bonitas mā
 modestia! est
 7 precas! p
 vice que mī
 vte qm̄ dū
 oēs vidēt
 ! ds autē m̄
 7 intencōes;

Qui uo iam concupiscē
ciā uicit: qm̄ diu tñ veri
boni maior cōcupiā l' ma-
ior dlectacio mētē ei' nō ob-
tinuerit cū exosa quadā
voluptate gestoz uisoz
auditoz: patit̄ ymagna
tōnes; vnde utq; lumbi i-
plent̄ illusionibz dlectacō
nū: ⁊ ad cogitanda spūa-
lia l' diuina lum̄ oculoꝝ
suoꝝ: ⁊ ipm̄ nō ē secū. Cū
qui pugt̄ cōt̄ concupias:
molestas patit̄. quas vin-
ce' adhuc nō p̄ualz ad p̄-

sc̄m affectōnes: Qui uō
 iā ad libertatē aspirat: ex
 cute a se nō p̄t affectōnū
 imaginacōes ⁊ noxias ⁊
 occupatorias ⁊ ociosas. que
 exinde passim oriūt̄ cogi-
 tationes **⁊ cogitationibz q̄**
oriūt̄ infra psalmodiā. Hic
 int̄pe psalmodie ⁊ orōnis
 ceterozq; exercicioꝝ spūaliꝝ
 in corde sui dī. ⁊ nolentis
 ⁊ reluctantis imaginacō-
 nes voluūt̄ ⁊ fantastima-
 ta cogitacōꝝ ūsant̄. a q̄bz
 uelud auibz imūdis ūsant̄.

concupiscē
 diu tū veri
 concupia l' ma
 nēte ex nōd
 xosa quada
 uisoz
 ymagina
 utq; limbi
 ub; dlectio
 anda spūa
 lum oculoz
 nō ē serū. cū
 concupias:
 quas in
 mal; ad p-

tibz circūvolantibz sacfi
cū duocionis? P om̄io t̄di
rapit̄ d̄ manu tenentis. P
sepe polluit̄ usqz ad lacn̄is
offentis; fit qz miserabil̄
7 iniqua misere aie diui
sio. spū 7 rōne voluntate
cordis 7 intencōne 7 corpa
ris p̄ntū obsequiū sibi
defendente. Animalī uō
inplūitate affem̄ sibi p̄ripi
ente 7 nullū m̄te sepe
sine fructu remanete. Hic
infirmioribz animis et
inquibz concupie carnis

34
Et scilicet nō dū p̄fē mortifica
te s̄: passim vicia cui
ositatis ebulliūt. hinc
solitudis et silencij que
rūt iordinate et p̄posito
iunice solones: in uia
regia omnium institu
tōnū furtiva p̄pe uolun
tatis diuitida solitorū fasti
diū p̄sumptō nouitati:
q̄ quidē egrī animi pru
ritū et tednū q̄si cōfrican
do vident ad hora lenie
s̄ calefaciūt et accendūt
et vt postmodū nequus

fueat: ⁊ amplius p̄riat
efficuit; hinc enī cottidi-
fiūt noue occupacōnes.
noue actōnū ⁊ laborꝝ ad-
mūcōnes. lectōnes diu-
se: nō ad edificādū ani-
mū s; ad fallēdū tardā-
tis diei tedū. ut cū dam-
pnauit solitarius omnia
vetera. oīa solita. ⁊ defe-
cerunt noua: nō restet
n̄ odiū cello: ⁊ fuga ma-
tura. Itē q; pia simplici-
tas. ⁊ in p̄fessione religi-
onis ⁊ solitudis nouus

35
hō qui nō h̄t l' rōnē ducen-
tem. l' affc̄m th̄tē. l' discre-
cionē moderantē. s; ui q̄
dam utit̄ in sem̄ ipm̄ tāq̄
a figulo signū. lege quī-
dam mandatorū quasi ma-
nib; alienis faciendus ē.
et formandus. ī om̄i paciē-
cia. et in rota uolubil' ob-
obediēcie. et in igne p̄ba-
tionis sue. plasmatoris et
formatoris sui uolūtati et
arbitrio subdendus. Nam et si
callid' ingenio. si uig' arte.
si p̄m̄nz̄ intellctū. ista

aiis

Et h: tam vicioꝝ q̄ v̄tutibꝫ
s̄lo q̄ refugiat doceri uti eo
i bono q̄ i malo uti p̄t:
q̄ p̄u v̄tutis opus ē; In-
geniū corpꝫ adaptet: ars
nāz i formz intell̄tꝫ nō e-
latū faciat animū s̄ doci-
lem. Ingeniū quippe ars
p̄ intell̄tꝫ. I alia huiꝫmodi
ḡtuto h̄nt: alit v̄tus; Do-
ceri vlt cū humilitate: q̄-
ri cū labore: h̄ri cū amo-
re: cū oibꝫ h̄is digna sit
n̄ alit p̄ doceri: p̄ queri: p̄
h̄ri possit. *q̄lit docēdꝫ sit noui-
cuis:—*

36
Primum itaque docendus est rudi
incola heni, secundum apostolicam pa-
uli institutionem. ut exhibe-
at corpus suum hostiam viven-
tem: sanctis deo placentem: rati-
onale obsequium suum; Qui est
compescens in nouitate furores
animarum hominis. qui non dicit
precepta ea que dei sunt: contra spiritum
alia ac diuina preperant et cu-
rosam inquisitionem subiunxit di-
cens. Dico enim per gratiam que
data est in omnibus que sunt in uos
non plus sapere quam oportet sa-
pere: sed sapere ad sobrietatem

Quia enim omnis. et precipue aial
hois institucō tta corp⁹ ē
7 extioris hois composicōez.
li Docendus ē rōabit mortifi-
care membra sua que sūt sup
tiaz. 7 int carne ac spm̄ q
in uicē iugit ad usū se ocu-
piscūt. iustū rōnis ac disc-
cōnis hre iudiciū. n̄ alic⁹
eoz iudicio accipe psonaz.
Corp⁹ hndū sic medic⁹ egrū
Docend⁹ ē sic hre corp⁹ suū
sic egrū cōmēdatū. cui etiā
multū uolūti iutilia sūt ne-
ganda. utilia uō i nolūti

39
ingenda: sic d' eo age. sic
d' nō suo. s; ei' aq' p'cio ma-
gno empti sum'. ut glifi-
cem' eū i corpore nro. Rū-
sūq; docend' ē caue'. q' p'cōri-
p'lo p' phaz d' imperat p'
recistis inquiring me post
corp' vrm: mltūq; eē caue-
dū. ne p'nectessais vite hī'
& comodis. appoliti rectitu-
dine. & dignitate nē i ho-
nore. & amore corpis sui:
sinat in aliq' aliquō d' gna-
re spm suū. Ideoq; durius
quidē titandū ē corp' ne.

rebellz. ne insoleat. sic tñ
vt siue sufficiat. qd ad siue
dñ spū datū ē. Nec sic hñ
dū ē tamq̄ p̄. r̄ uiuamus.
s̄ tāq̄ sine quo uiue nō pos
sum⁹. fedus enī q̄ hñs cū
corpe. nō quācuq̄ uolumus
possum⁹ abrūpe. s̄ legitti
mā ei⁹ resolucōne pacien
t̄ nos expectare oportet.
⁊ interim que legitimi fe
deris s̄ obseruare. Sic q̄
nob̄ cū eo ē conueniēduz
quasi nō diu nobis sit cū
eo manendū cōmorādū.

28
sicq; ut si alit' euenerit nō
urgeam' ad eximidū. Inq'
multū & scrupulose laborā
dū. & p'culose sepe fuerat e-
randū: n' lex obediēcie & cel-
le. plenā dñs institucōnis
formā semel tēdens ingdne-
ti: de victu & vestitu. de la-
bore & quiete: de silentio &
solitudie: & oibz que ad ex-
tioris hoīs cultū & nititē
spectat: firēm obediētē &
patientē: & quietū: in re-
liquū cautū reddet & secu-
rū; In quibz sic semel & car-

ccūcila oīa ⁊ p̄cisa s̄t oīa
supflua. sic int̄ conge suffi-
ficiēcie t̄minos. ⁊ gn̄al̄ cō-
tinēcie limites cūsc̄pta ne-
c̄aria ū sit ⁊ q̄ fortes cupi-
ant? ⁊ if̄mi nō refugiant
n̄. vlt̄ q̄ntitas concessoz
fedare possit in aliquo utē-
ciū cū ḡoaz actione sc̄iaz.
n̄ que s̄t amputata tēptae
ah̄q̄ten⁹ debeant in s̄uo dei
corpis b̄n̄ mougerati. ⁊ rec-
te educati sufficiēcia; In q̄bz
sic salomō dīc. Qui ambu-
lat simplicit̄ ambulat

39
confident, qui uo mentis
ē dure: corruet in maluz
ō necessarius; Licz em̄ nō
tas sic sit ordinata ut nō
quele ultius locus sit ul
lus. ⁊ om̄is sit supfluitas
amputata. siqd̄ tñ l' pub
lice l' p̄uati addendū ē ul
minuendū? h̄ in p̄oris ē
arbitio. Absq̄ oī scrupulo
obedienciā subditoꝝ ul' pi
culo. **ō** contemptu sui ip̄i.
Instituend' ē g' nouus he
mita ad cōmūis institutio
nis normas. occupās car

nō

mis sue p̄titar̄q; culpar̄
vicia p̄m̄a continua dōm̄
re ⁊ ad stēpnēda ceta ad
sui ip̄i contēptū veniē. **De**
temptatioibz que acris in
pugnat nouiciū. p̄mu-
niend̄ assidue d̄ tempta-
ciones. acris insolitariū no-
uiciū d̄seuētes: cū sū d̄i-
gtis d̄ s̄uente nō cessant
solicitare vicia: m̄cede ob-
late delectaciōis: diabolo
suggente: carne concupi-
scente: sc̄lo concupiscenda
igēte. **Temptat ⁊ nos d̄ns**

nō

deus n̄r ut̄m diligam̄ eū
 an nō: nō ut ip̄e quasi nes
 ciens agnoscat. s; ut h̄ plei
 in ip̄a nob̄ temptatione in
 notescat; s; ille temptacō
 nes facile vincūt. ⁊ facile
 a rōne eis occit. que l̄ sus
 pecte s̄ ul̄ p̄ma facie ma
 le inotescūt. Que nō sub
 sp̄e boni se ingerūt. ⁊ difi
 cili⁹ discēnūt. ⁊ p̄iculosi⁹ ad
 mittūt. sic cū difficillie te
 net̄ modus. in eo q̄ bonus
 ēē cōit. ⁊ cū nō sp̄ boni⁹ tū
 ē oīs boni appetit. **¶** **oicio**

nō

...itazq; culpa
 ...continua d̄
 ...pnēda rēta ad
 ...ntēptū veniē
 ...que acis
 ...noviciū
 ...idue d̄ temp
 ...insolentia
 ...mētes: cū sū
 ...iente nō cessat
 ...vicia: mōdē
 ...taciōis: dialo
 ...carne contu
 ...cō concupiscē
 ...temptat ⁊ nos

Omniū autē et temptacōnū
et cogitacōnū malay et iuti-
liū sentina. ocium ē; Summa
malicia ē: ocium iners; flūq;
ociosus sit sū dei: qmuis ad
dm feriat sit. Non qmpe tā
suspectū: et vanū et molle.
rei tam tte. tam scē. tā seue
iponedū nō ē. Ociosū ē uaca-
re dō. imo negociū negoci-
orū ē. Qd qcuq; in cella nō
agit fidelit' et fient. qd tūq;
agat. q' p' h' nō agit: ocat.
Vbi p' uitando ocio ociosa sec-
tari: ridiculū ē. Ociosum

nō

411
autē ē q̄ ut nullas h̄t utilita-
tem ut utilitatis ītencō-
nē nō autē h̄ t̄m̄ agēdū
ē. ut cū aliqua delcātōe
ut sine gr̄di nausea oij
dies t̄nsigat. s̄ ut ī d̄ pac-
ta dieta ad p̄fctm̄ m̄tis h̄
aliq̄ ī oscia resideat. aliqd̄
cottidie īthelanz cordis cō-
gerat. Nec ea die lon' celli-
ta se vixisse dz estimare ī
qua nil se eoz egisse reco-
lit. n̄ q̄ ī cella vixit. Que-
ris quid agas? ī q̄ te occu-
pes? *De discussionē p̄e osciē.*

nō.

Primum est cottidianum oronum
sacficium. ut loois studium cotti-
diane orae discussio: eme-
dationi oppositoni. ps sua diei
neganda no e. Diu operand-
e. i manib- aliqd q iungit-
no tam q animu delcando
ad hora detineat: qm q spu-
alibz studiis delcacom deseruz
7 enutat. iq remittat ad
hora cum no resoluat. un
se facile mox ut sibi ad se
ipm redeudu ee visu fut
expediat. absq cotulsa ihu-
tis uoluntatis. absq cotagio

42
cōtēte delcāōnis l' memo-
rie imaginātis. Nō n' vir: p'
mulherē. s; mlt' p' virū nō
spūalia exercicia s; p' corpa-
lia: s; corporalia p' spūali
p'tea sicut viro creato col-
latū. l' opatū ē adiutoriū
simile sibi. ex ipā hominis sub-
stantia: sic cū in adiutori-
spūal' studi; nōtia sint nō
tū i h' sp' equē ouemē vidē.
t' oīa corporalia exercicia. s;
q' cū spūalibz p'p'e h're vi-
dent' similitudinē: & affi-
nitatē p'iore. sic ad edifi-

nō

nō

cauōm spūale meditari q
sebat: ut sebe q legat. **De**
labore s̄dualia em̄ extia
7 opa. sic sensus disthūt sic
sepe 7 spm̄ exhauriūt: n̄ cū
guore ruraliū labore opm̄
lit maḡ cōtuo cōp̄is: usq̄
ad otōm 7 hūiliacōm cordi
7 fatigacōnis sue plura exp̄
mūt sepe vehemētis affe
duocōnis: q̄ 7 in labore ie
unior. vigiliay. 7 aiuz ī qb̄
afflicō corp̄is ē: eb̄ro fieri
manifestū ē; ser̄ tū aīm̄
7 prudēs: ad om̄ez se opat

43
labore n̄ in eo dissoluit̄ s̄
p̄ eū maḡ i seipm̄ colligit̄
q̄ sp̄ p̄ ocul̄ h̄ns nō tam q̄
agit̄ quā q̄ agēdo itendit̄
ois consummationis attēdit̄ fi-
nē. q̄ i q̄ntū verū nitit̄ i
tm̄ ā f̄uenciā ā fidelī ma-
nibz opat̄. totū sibi corpi
sui i hoc subiacens seruitu-
tem. Cogit̄ enī i unū sc̄s
a disciplina bone volūtati
n̄ lasciuie eis vacat̄ a p̄-
de laboris. a subacti a hu-
miliati i obsequiū. sp̄c̄. dōtē
t̄ cōformari ei. a i laboris

participacione: et in exprobratione
solomonis. Exorbitata enim
namque per peccatum et a conditionis sue
virtutine exorbitans: si ad
deum fuerit diuisa. recuperat cito
per modum timoris et amoris.
quae habet ad deum. quicquid perdidit
auisa: et ubi cepit spiritus reformari
ad ymaginem conditionis
suae: mox et reflorescens tamen
ex uoluntate sua. incipit de
formari reformato spiritu. Nam et
contra sensum suum incipit eam de
lectare quicquid delectat spiritum
illius et per multiplici defectum suo

44
ex pena peccati multiplicat' fia-
ens ad deū: nō nūq̄ q̄ con-
fedit p̄cedē rōrē suū. Dīcā-
tōnes n. nō pdim' s; mu-
tam'. a corpe ad a'mū: a
sensibz ad dīcāz. **D' Refectōe**
simplici Panis surfur' &
simplex aqua: olera & legu-
mīa simplicita neq̄q̄ res dī-
lectabīl' ē. s; ī amore xpī et nō
dīdērio intne dīcō dīcācō
nis venē bñ morigerato
g'tant' ex hīs satisfācē pos-
se: ualde delcābile ē. Q̄
mīlia paupm ex hīs & ex

aliq̄ horū dīcābilit̄ satisfaci-
unt n̄e. Facillim̄ quippe
dīcābile ēēt: adiūcto amo-
ris dei condim̄to. scdm̄ nāz
vive. si insania n̄ra nos p-
mittet. Quia sanata. statū
nātibz nā arridz. Eodem m̄
z de labore. Rustic̄ duros h̄t
m̄uos. fortes lactos. extita-
cō h̄ fecit. sine enī torpore
mollescit. Voluntas facit
v̄lū. v̄lus exticiū. exercitium
vires ī om̄i labore s̄m̄ist̄
sz redam̄ ad p̄positū **ut nū-**
q̄ ociosi sim̄. Hoc omnibus

modis agat et labor et ocium
 nostrum? ut nunquam simus ociosi:
 huius spiritus sit negocium nostrum: ut
 perfectio consummetur in nobis. quod dicit
 apostolus ad Galatas et incipientibus huius
 manum inquit dico: propter infinita-
 tem carnis vestre. Sicut enim ex-
 hibuistis sive membra vestra in
 iniquitate et iniquitati ad iniquita-
 tem: ita nunc exhibete membra
 vestra sive iusticie in sanctificatio-
 ne. Audiat huius hactenus amicum ^{no}
 corpus sui incipientem: sicut homo
 qui iam incipit corpus sive de spi-
 ritui? et adaptat se in spiritum

Quantus

abicit satisfactio
 illum quippe
 aduictio am
 omni. sed in
 fama nra nos
 ua sanata
 arid: sed in
 Rustic dicit
 es lactos: et
 me en torpore
 voluntas
 exercit: exercit
 n labore
 ad positu
 m? hoc omnia

ad ea que di se papienda ⁊
ad exuendas fidei sicutis
necitate ⁊ carnis sue dnan-
tem osuetudine se accigat.
necitate sibi faciat de necita-
tem ⁊ osuetudine co cot co-
suetudine ⁊ affectu sibi for-
mz de affectu dmi plena ac-
cipe mereat. delcacione cot
delcacione. ut delcacionibz se-
culi ac carnis. s. osiliu apli.
salte tm eu delectet care. qn-
tu pmu eu delcabat eas ha-
bere. tm delectet eu de mbs
sui corporis siue iusticie in

sc̄ificacōm. q̄ntū p̄us siure
 imūdicie ⁊ iniquitati ad inq̄-
 tate. **Que sit p̄fectio hoīs ai-**
mal. H̄z n̄ p̄fectio hoīs ani-
 mal̄ in suo statu. l̄ nouitiū
 incipientis. Quā cū d̄summa-
 uit h̄ animale. l̄ hūanū. si nō
 respexit ret̄. si fidelit̄ i anti-
 ora se extendit. cito p̄ueniet
 ad. 1. d̄uinū. ubi incipiat
 app̄hede sicut app̄hesus est.
 ⁊ agnosce sicut agnit̄ ē. hoc
 aut̄ op̄ nō i vno fit mom̄to
 d̄visionis. nō ē vnu diei. s̄
 mlti t̄pus ē ⁊ mlti laboris

multi sudoris. In gñ dei mi-
serentis. ⁊ studiū hoīs uole-
tis ⁊ curētis. **Q** oīuz bono-
ꝛ officina sit cella. Omniū uō
bonoꝝ hoꝝ officina cella est.
⁊ stabīl p̄seuerancia ī ea. In
qua ciuicūq; cū paup̄tate sua
bñ uenit diues ē. quicūq;
bonaz uolūtate hñt. secū hñt
qd̄d ei ad bñ uiuendū opus
ē. Quāuis bone uoluntati.
nō sp̄ cōdi expedit. s; frenan-
da ē. s; regenda ē. ⁊ maxie
incipiente. Regat scē obedi-
encie regula. bonā uolūta-

47
tem: illa uo corp^o **ad** assidui
tate **in** cella manendi. Doceat nō
esse posse consistere in loco? cellam
pati? secūq; morari: q̄ imp
ficiēte bone opōsitiōis iūctū
ē. et etū bone spei argumētū.
Impossible n. ē hoīez fideliter
fige^r i uno aīnū suū. q̄ nō p̄
us alicui loco p̄seuerat. affi
xit corp^o suū. Nam q̄ ex tūdi
nē magnū de loco ad locū ef
fuge^r nitit^r: sic ē sicut q̄ fugit
vmbm̄ corp^o suū. Serpē suū nō
git. serpē etūst. locū muta
nō aīnū. eūdeq; se ubiq;.

inuenit. n̄ q̄ d̄tiorē facit
ip̄a mobilitas. sic ledē solet
infimū q̄ cūfēndo cōcutit.
Egrū em̄ se sciat: ⁊ uacet
c̄ca casualias ptes. egritu-
dius sue. Si nō intrupit
quies. remedia continua-
ta cito p̄ficient. ⁊ sanat̄ ai-
m̄ ab alienacōibz. ⁊ captiu-
tatibz suis: totus suus ī d̄
efficiet. Cura em̄ eget non
modica: nō īquinata: s̄ ī-
fecta nā. *Q̄ uale tudinarū
d̄ dom̄ in qua curat̄ infimū
Incūbat q̄ īmobilit̄ uale*

tudina suo. Sic n̄ appella
 re solent medici ualeitudi
 nū curādarz officinarz: Tre
 medij suscepti p̄legit̄ vsuz. *usqz*
 ad sanitatis exprimētū. Va. nō.
 letudinariū tuū o. eḡte. o.
 languide cella tua ē: reme
 diū in quo curari cepisti. o.
 bediencia ē. obediencia uera.
 Scito qz remedia crebro mu
 tata nocēt? natūas f̄bant.
 eym̄ distinguāt; Nā. q̄ qui
 aliquo tendit. si vnā r̄ r̄az
 tenuerit. via cito puenit
 quo tendit. r̄ itineris r̄ la

n̄ q̄ d̄tiorē facti
 s̄ris. sic ledē s̄cō
 tr̄fendō cōmū
 se sciat; r̄ n̄
 uas p̄tes. eḡte
 e. Si nō n̄tr̄p̄
 media continē
 icient; r̄ sanā
 enacōib; r̄ cap
 s: totus s̄us r̄
 Cum em̄ eger
 nō iquūat; r̄
 Q. ualendū
 in qua curā
 r̄ imobilitē

louis facit finē. Si uō imp-
tas aggēdit uias errat. n̄
laboris aliquā finē facit.
q̄ error nō h̄t finē. **¶** Nō ḡ
te mutes n̄ aliud p̄ alio
accipias. s̄ usq̄ ad t̄m̄nū
p̄fē sanitatis medicinal̄
obediē remedio utē. Nec
abicies eā ut ingtus. cū
fuis fuis san̄. s̄ tū i reliquā
alio eā n̄ uti p̄m̄teis. **¶** **Con-**
fessione. Si ḡ ad sanitates
festinas uide ut n̄ p̄ mo-
dicū d̄ temp̄o age p̄sum-
as medico id̄ icōsulto. a. q̄

si opaz medicatis exptas ne
 cesse e ut vlcus sp tuu dete
 ge ei no erubescas. Erubel
 te s tu reuela totu n absco
 das. Snt eni q cofitendo sic
 fabula enarat pccoz suoz
 historia. 7 egitudines animi
 sine sine cofusione dimuat
 7 pene sine pma. 7 sine af
 fcti doloris. Cito n lacmas
 iuenit 7 resoluit ingemi
 tu: q doloris ht sensu. Si
 no male egitudini despabi
 lor stupor accessit. hic in eo
 q no dolz. qnto sanitati vi

ut sine. Si no m
 dit mas errat
 aliqui sine fact
 no ht sine
 es ut aliud pati
 s usq ad m
 tatis medica
 remedio ut sic
 ea ut ingris. cu
 s sane s tu
 n uti pnteris
 Si q ad sanita
 uid ut m y
 m: ipso age p
 co id icofulto

na

De p̄m̄q̄or. tanto ab ea fit
remocior. Et si medicus q̄
clen̄cior fuit. ut quasi un-
gentis ⁊ emplast̄s lenioribz
oīa curare voluit. tu age p̄
tem̄z ip̄o ⁊ remediū forciori
⁊ celeiōis avid⁹ sanitatis
frū req̄re. cautiū exposce.
medicus sp̄t̄ p̄cto ē. pat̄ ē;

De hbz custodiibz in cella. Ne
enī horrore t̄ sit solitudo tua
⁊ ut tui in cella h̄ites. t̄s
tibi deputati s̄t custodes. Ds.
oscia. sp̄ual̄ p̄i. Deo debes
pietate. cui totū te ip̄edas

Consciē tue honore. corā q̄
 peccare erubescas; Prī spū
 ali. obedienciā caritatis. ad
 quē de oībz recūras; Insup
 ut ḡtū me habeas. addam
 t̄ t̄ quartū. t̄ quā diu p̄uul
 es. t̄ don' plen' c̄tas: diui
 nā cogitae p̄nciaz. pedagogū
 t̄ p̄curabo. Elige t̄ tu ip̄e d̄. nō
 filio meo hoīez. cui' uite ex
 emplar. sic cordi tuo insedit.
 reuēnciā inhēserit. ut q̄q̄s
 ei' recordat' suis. ad reuēn
 cīā cogitati assurgas. t̄ temz
 qm̄ ordines t̄ cōponas. q̄

qor. tanto ab ea
 e. si medius
 fut. ut quasi
 emplastris leni
 are voluit. tu ag
 t̄ remediū fieri
 s. auid' sanitate
 e. cautū expō
 sp̄ t̄ p̄o ē. p̄o
studib; in cella
 ri t̄ sit solitud
 in cella hites
 tati t̄ custodes
 at p̄s Deo dbe
 ni totū te ip̄as

cogitat. ac si p̄ns sit inaff.
tu mutue caritatis. em̄d
inte oīa em̄danda. ⁊ tñ nul-
lū paciāt̄ dampnū lecti sui.
solitudo tua. hic p̄ns t̄ assit
q̄ndocūq; uoluīs. occ̄rat sepe
⁊ cū noluīs. Inc̄pacoēs ei⁹
des̄c̄bz t̄ cogitata sc̄a ei⁹ serui-
tas. solones pietas ⁊ b̄nig-
nitas. exemplū sc̄e uite sin-
citas; Nā. ⁊ om̄s cogitacō-
nes tuas. cū ab eo uidei co-
gitab. ac si uideat. ac si ar-
guat. em̄dare cogēris. Sol-

*amz. hite nos ip̄os soliderae nō ali-
os.*

57
Sic secundū p̄ceptū apli
ē oīi sollicitē tem̄p̄m̄ cui
todi. Et ut tem̄p̄m̄ sp̄
aspicias: ab oībz oculos aūte
ēḡgiū corp̄is inst̄m̄tū ocl̄s
si sic cetera sic ī vide possz se
m̄p̄m̄. Qz cū int̄iori oculo
cōcessū sit. si ad ext̄ioris ex
emplū tem̄p̄m̄ negliens.
vacat. Ita ita ali
ena cū m̄ltū vult nō suffi
at redire ad se ip̄m̄. Tibi va
ca m̄lta tu ip̄e tibi sollicitu
dinis mat̄ia es. Exclūde ī
ab ocul̄ ext̄ioribz q̄ d̄sueuisti

videre ab interioribus quod amare
quod nil tam facile recurrendum
desit quam amor maxime in
tenderioribus et receterioribus ai-
mis. Aude et non nunquam sapere
et emulare carissimata melio-
ra et tu ipse et esto parvola edi-
ficacionis. **D** cella exteriori et
teriori. Alia cella tua exte-
rior alia interior. Exterior
exterior est domus in qua habi-
tat anima tua cum corpore
tuo. Interior est conscientia tua quod
inhabitare debet omnibus interioribus
tuis interioribus cum spiritu tuo. **Esti-**

52
in clausura exterioris. signum
est ostij existencie interioris.
ut sicut usus corporis per extio-
re clausuraz foris vagari
non permittit. sic interiores
usus ad suum spiritum intus cohi-
beant. Dilige ergo interiore cel-
lam tuam. Dilige et extiore. et
vnicuique suum impende cultum.
Tegat te extior. non abscondit
non ut pecces occulte. sed ut
tute viuas. Non enim scis o. ru- no
dis incola. quid celle debeas.
si non cogitas quoniam in ea non so-
lum curaris. a vicinis tuis.

sz̄ nō h̄s rixari cū alienis.
Nescis q̄ quē cōscie tue d̄beas
honorē q̄cūq; i ea nō expur-
gā sp̄c sc̄i ⁊ int̄ne suauita-
tis dulcedinē. Da ḡ utq; cel-
le honorē suū: ⁊ tu t̄ v̄dica
p̄matū tuū. Disce in ea s̄m
suīs iustitū leges. tu t̄ p̄eē.
vitā ordinare. mores oꝓone-
tem ip̄m iudicare. te ip̄m ap-
te ip̄m accusare. sepe t̄ ⁊ con-
demnare. n̄ ip̄m tū dimitt-
te. **Quē nos ipsos debemus**
iudicare sedeat iudicās iu-
sticia. stet rea ⁊ semetip̄as

53
accusans officia; Nemo te pl^o
te diligit: nemo fidelis iudi-
cabit. Mane p̄tite noctis fac
a tempore exactione. et uetu-
re diei tu t̄ iudicio canones
vespe p̄tite diei rōne exige.
et sup̄uenientis noctis fac i-
udicōne. Sic disto: neq̄q̄ ali-
quā t̄ lasciuie uacabit. Siglis
horis scdm̄ dñis iustitū cano-
ne sua distribue exacia. cui
sp̄tūalia sp̄ūalia. cui corpa-
lia. i q̄bz sic exsoluat om̄e d̄ ^{na} cōpa-
bitū dō sp̄c. sp̄ū corp̄ ut si q̄d
fuit int̄missū. si q̄d neglectū

si quod ipse in suo loco suo
tempore: non habet impunitum & irremu-
pensatum. In quibus extant illas ho-
ras de quibus dicit propheta septies
in die laudem dixi tibi. **D. matutinis**
et vespertinis et nocturnis vigiliis
Matutinum ac vespertinum sacri-
cium ac medie noctis maxime
est observandum; Non enim frustra
propheta dicit Mane astabo tibi et vi-
debo quia tunc a curis exterioribus
adhuc sumus ieiunium. et digna
oratio mea sit incensum in domino tuo
levitico. mane me fac vespertinum
quia tunc ab huiusmodi impedimentis

54
tis tam quodam inuenim
digesti. Qui in nocturnis
vigilia vigiliis noctis quibus
media nocte surgimus ad
ofitendum nomini dñi cōfe-
sionis eiusdem ordine con-
texens. in die inquit tribulatio-
nis mee. d. ex. m. m. n. corā
eo. l. dñi. eū. et nō sū. d. et cetera
que secūt. Istis enī horis
potissimū corā dñi. nosmet-
ipsos debemus constitue. q. fa-
cie ad facie. et in lumine vultus
eius prospice. tribulatione et do-
lore nobis d. nobis ipis in

uenie ⁊ nom̄ dñi inuoca-
re scobendo sp̄m nost̄m do-
nec incalescat. ambiendo
ad memoriā habūdancie
suauitatis dñi. dñi. n̄pe i
cordibz nost̄s dilucescat
Et tūc maxie agendū no-
b. est q̄ ap̄ls dicit. oratio in
ecclā. v. vba loqui sensu nō
qm̄ x milia v̄boz sine in-
tellectu. Et. i. psalla sp̄u. p̄
f psalla ⁊ mēte. Orabo sp̄u.
orabo ⁊ mente. Tūc enī
mēti ⁊ sp̄u aggādi s̄
fructus sui. ut ex inde ut

65
in habundancia bñdōnis
di in quiete noctis rela-
xem. & surgētibz nob ad.
laudes di. oīs ex in tenor o-
pis nri i ipis laudibz dei
formet. ac viuifiget. **Idco** nō
ipueniēdis noctnis vigi-
lyz nō expedit multitudine
psalmoz obrue intellectū
& exhaurie spm. & extingue.
sed qm̄ diu sobrius inuenit
metate efficiend⁹ ē & susiti-
ne dirigendus ad dnm. d-
nē dilatato corde cōre capi-
at. usq; ad finē opis di post

Vij

modū fuoris sui tenore hū-
tū. n. t. magna itēdat ne-
glēcia. ul' obmittat uolū-
taria miseria; **Qd sit spūali**
manducare corp' x. Scit. n.
quociens hū sensū x. qntū xa-
ne pietati expediat. qntū
sūm dī. sūū redēpcōnis x
deceat. 7 utile ei sit. vna sal-
tē aliqua diei hora. passio-
nis ipi' ac redēpcōis at-
tēcia. recolligē bñficia ad-
frueñdū suauit' in dscia. 7
recondendū fidelit' in me-
moria. q' ē spūalit' mādu-

56
care corp^o dñi. ⁊ bibē eius
sanguinē. ī memoriaz ipi^o
q̄ om̄ibz ī se ēdentibz p̄cepit
dicens Hoc facite ī meā o-
m̄nē. In quo ⁊ p̄t p̄cc^o ī
obediē. qm̄ ipiū sit hoīem
tante dī pretatis eē ī memo-
rē palā om̄ibz ē. cū aīci ho-
m̄is abeūtis sub quolibz.
siḡ. om̄edatā meōriaz. ne-
fas sit obliuisci. Siquide scē
hui^o ac reuēde om̄eōracō-
nis mustiuz. suo m̄. suo loco.
suo tpe. celebrac̄e licz pau-
cis hom̄ibz. qbz h̄ editū est

mūltū. rē vō multij. ī omī
tpe. ī omī loco dñacionis
dei. q̄. tōitū ē. h̄ ē debite pi-
etatis affcū. age ī tētare. ī
sūme sibi īsalute. oībz ī
p̄ntu ē; quibz dī. Vos autē
genus electū. regale sac̄d-
cū. gens sc̄a. p̄ls a. ut ūtu-
tes an. ei⁹ q̄ de tenebris uos
uocauit ī admirabile lumē
sūū. **De sac̄m̄to ī re sac̄m̄ti**
Nam ī sac̄m̄tū sic accipit ad
vitā dign⁹ sic ad mortē suā
ī iudiciū tem̄are p̄t īdign⁹ **nō**
nō Rem nō sac̄m̄ti nemo pap̄.

57
si dignus et idoneus. Sacramentum
enim sine re sacramenti summe. su-
mme mors est. Res uero sacramenti
est potest sacramentum summi vita eterna
est. Si autem ius et ueritas vis omnibus
horis tam diei quam noctis. Ihesus
tibi in cella tua presento est. Quo-
ciens in merumne est quod pro te
passus est. huic fides est pro me ac
fideliter suis affectibus. corpus eius
manducas. et sanguinem bi-
bis. quam diu in eo manes pro
amore. ipse uero in te. pro scita-
tis et iusticie operam. in ei corpore
et in membris eius operi-

taris **D**ilectione. Dm̄ t̄ cer-
tis horis t̄re lectōnī uacandū
ē; Fortuita enī t̄ variā lec-
tio. t̄ quasi casu repta non
edificat; s; reddit animū ista-
bilem. t̄ leuit̄ admittit: le-
uī recedit a memoria. Sed
ētis ingenijs imorandū ē:
t̄ assuefaciendū ē animū. Quo-
n̄ spū sc̄pturē sc̄e s̄ eo spū le-
gi desiderant. eo t̄ t̄ intelligē-
de s̄. s̄uq̄ ingrediēris ī sen-
sū pauli. don̄ usu bone itē-
cionis īlectōe ei⁹ t̄ studio.
assidue meditacōnis spirit⁹

nō

58
eius ibiberis. Nūq̄ intel-
liges. dō. dōm̄ ip̄a experientia
ips̄ psalmoz affectus indu-
eris. Sicq̄ de reliquis. Et i-
om̄i sc̄pturā tantū distat stu-
diū a lectōne q̄ntū amicitia
ab hospicio. sola social' aff-
cio: a fortuita salutacione.
S; i de cottidiana lectioe ali-
quid cottidie i ventre me-
morie d̄mitēdū ē q̄ fidelit̄
digeat. i rursū reuocatus
crebrius ruminet q̄ posi-
to conueniat. q̄ intencōni
p̄ficiat. q̄ detineat animū

ut aliena cogitare nō libe
at; hauriendū ē sepe d̄ lectō
nis serie affectūs. ⁊ formāda
orō. que lectionē intrūpat
n̄ tñ impediat intrūpendo
q̄ p̄uioze otinuo animuz
ad intelligēciaz lectionis re
stituat. Intencōni enī sūt
lectō. Si uē in lectōne d̄m q̄rit
qui legit oīa que legit cōo
panit ei in h̄ ip̄m ⁊ captiuit̄
sensus legentis. ⁊ in seruitu
tē redigit omēz lectōnis i
tellectū: in obsequiū x̄. Si
i aliud dedinat sensus legē

nō

59
tis omnia tunc post semetipsum
nichilque tam sem tam pium
inuenit in scripturis. quod seu per
uana gloriā. seu per distortum se-
sum. seu per primum intellectum
non applicet uel malicie sue
uel uanitati. In omnibus enim
scripturis legenti uicium sapie-
debe esse timor domini. ut in eo per
solidet intentio legentis. et ex
eo exurgat. et ordinetur totius
lectoris intellectus uel sensus
A spiritualibus uero extrinsecis incorporea. non
lia. nunquam longe uel in totum
recedat. sed facile ad ea pos-

se redire animo assuescat. et cum
ill se mutuatur. utis se inhe
at. Sicut n. ia sup dcm e no
vir. p muliez. s mkr p vir?
n. spūalia. p carnalia. s car
nalia. p spūalia. Corpalia uo
nūc exercicia dicim. que ma
nuali ope corpali extenf;
Nam s. et alia corpus exercicia
in qbz nte e corp laborare
sic s. vigilie. ieiunia. et alia
huiusmodi. que spūalia no
impediūt. s adiuuat. si cū
tōne et discage fiat **Viciū**
discernionis. Que si ex m

Exci
cia
corp
119

60
discionis iucio sic agant ut
ut deficiente spū. l' langwe
te corpore spūalia impediāt
qui sic ē. corpori suo tulit bo
ni opis effcū. spūi affcū. ex
pūmo. honore deo. satleg^{us} est.
I hoz omūz indm reus nō
q' fm apli sensū nō vidat hu
manū ecia h' a nō debeat a
uistū nō sit. caput aliqn do
le in siucio dei q' olim sepe
vsq' ad dolore labrauit i ua
nitate scti. esurre ventrē
vsq' ad rugitū. q' sepe aln
suppletū ē vsq' ad uomitū

nō

nō

· s̄ mod⁹ in oibz h̄ndus ē Af-
fligendū alii corp⁹ ē: s̄ con-
tendū. s̄lā t̄ corp⁹ excitatō
ad modiciū quidm̄. s̄ t̄n̄ uti-
lis ē. **H**ē q̄ t̄ ad modiciū. h̄
ē nō inocupiscēcijs. s̄ t̄n̄ cu-
ra carnis agenda ē. Agē-
da uō ē sobrie. t̄ cū spūali
quādā disciplina ut neq̄ i
modo ei⁹ neq̄ i qualitate
neq̄ in q̄ntitate appareat
aliquid: q̄ nō deceat suū dī
Eis enī que in honesta s̄.
nost̄. habūdāciore honore
t̄tūdare debem⁹. **Honestā:**

uo nra nulli9 egent. Sto
solu aut. s; a omes vita no-
stia. qmuis hoib; occulta ex-
hibe deo debem9 scas a hone-
sta. omes conuicacoes nram
scis anglis ospitabilem age
a delectabile: qmuis it9 dome-
sticos pietes inclusam. **D ho-
nestate in cella vsuanda**
Omnia ura inqt apl's. honeste
fiant. Grata do res e honest-
as. a scoz amica angloz. It9
q a iuib; apl's: velari muli-
eres pnt anglos. Qui cu paul
dubio tam die q nocte ubai

sint in cell' vris. uos custodi-
entes. ⁊ studijs vris ⁊ gaude-
tes. ⁊ coopantes. Plac' eis
⁊ si nullo homine videte. oia
vra honeste fiant. Siue ergo
manducatis. siue bibitis. oia
in nomine dñi facite. pie. scē.
religiose. **De Refectione** Si
manducas. mensā tuā ple-
satis sobam. sobrietas tua p-
ornz. Et cū manducas. ne
quaquam totus manduces. sed
corpore tuo suā refectionē
pcurante. mēs nō oīo suā
negligat. s; de memoria.

62
suauitatis dñi: P̄ septuaḡ ali-
quid q̄ eam pascat medita-
do P̄ saltē mēorādo secū ru-
minz ⁊ digerat. Sz ⁊ ip̄ane
cessitas nō sc̄arit nō carna-
lit̄ expleat̄ sz sicut decz mōa
dñi sic ouenit suo di; Nam
⁊ ad sanitatē corporis. cibus
q̄nto honesti⁹ ⁊ ordinaci⁹ in-
gerit̄: tanto facili⁹ ⁊ salubi⁹
digerit̄. Obs̄uand⁹ ē q̄ sum̄
di mod⁹ ⁊ temp⁹ cibi q̄litas
⁊ q̄ntitas fugienda supflua
⁊ adulterina condim̄ta Ob-
s̄uandus ē modus. ut nō

nō.

effundat qui comedit ani-
mā suā sup omēs cibū! tē-
pus. ne an̄ hora. qualitas.
qualibz utit̄. om̄itas fr̄m-
tatis: excepta cā manifeste
īfr̄mitatis. **D** odinitis nō su-
fficit obsec̄. ut comestibiles
fiant cibi nr̄. nō t̄ de cupisa-
biles ul' delcābiles. Suffic̄
n̄ de cupie: malicia sua. Que
cū nix aut nullo m̄ p̄t̄nsie
possit ad finē explende ncti-
tatis. n̄ p̄ viam qūntecūqz
delcacois. si cepit accipe ir-
ritam̄ta. ab eis. q̄ petunt

63
suscepit bellū adūsus ei' ob
lectamta. fuit duo dī vni
et peditat' otinencia. Dm
sicut d' cibo dictū ē: sic d' de
sompno. **D**ormicione. Ca
ue inqritū potes siue di ne
totus aliqn dormias. ut sit
sompn' tuus nō requies
lassi. s; sepultūa tua corpus
suffocati. nō repacio. s; ex
tincio sps tui. Suspecta re.
ē sompn'. et ex mag' pte
brietati simit. Exceptis n
vicis quibz in dormiente
cū corpore dormitāte rōne

nō ē qui dīdicat. q̄nt̄ ad de-
bitū otinui p̄fectus nūl tē-
poris tam dep̄ijt de uita n̄ra
qm̄ q̄ sompno deputat̄. Itu-
rus q̄ in sompniū. sp̄ aliqd̄
defer tecū ī memoria p̄ co-
gitacone. ī quo placide ob-
dormias. q̄ nō nūq̄ ī somp-
niare ~~...~~ uiuet. q̄ ī eu-
gilantē te excipies. ī statu
hestne intencōnis te resti-
tuat. Sic tibi nox sicut di-
es illūnat̄. ī nox illūna-
cio tua ī delictis tuis. pla-
cide obdormies. ī pace req̄

64
-elces. facile euigilab. ⁊ sur-
gens facil' ⁊ agit' eris ad re-
deundū in id. vñ nō totus
discessisti. Sobū. n. cibū sobū
qz sensū: sequit' sobus sopn'
Carnal' uō ille ⁊ brutus et
sic dī ille letheus. abhomi-
nand' ē sūo dei. De quo uō
post oꝛam quietē facile est
sensus ⁊ corpis ⁊ mentis e-
uocae. ⁊ quasi sūos domus
prīstamiliās ad opa neciā
spū. suscitare ⁊ remitte' hī
modi sompn' tpe suo. in suo.
asynad' nō ē. Sic enī p̄des

¶ deo deditus animus habere
se debz in cella sua. ¶ in conscientia
sua: sicut p̄dens p̄familias
in domo sua; non habeat sic
salomō dicit in domo sua im-
p̄erē litigiosam carnē suāz
s; ad sobrietatē. morigeratā
¶ assuectāz ad obediēciāz
labore patāz. usq; institutā
¶ esurre ¶ satiari. ¶ habū-
dare. ¶ penuriā pati. habe-
at sensus extiores. nō ducē.
s; sūentes. interiores sob-
os ¶ efficaces. habeat om̄ez
omnino domū. ¶ familias

65
cogitacionū suarū sic ordina-
tam ⁊ disciplinatā. ut dicat
huic uade et uadat. ⁊ alio
veni ⁊ ueniat. ⁊ seruo suo
corpori suo: fac h̄ ⁊ absq̄ cō-
tentione faciat. Qui sic se-
metipm̄ regit ⁊ ordinat i
discia sua. optime sibi cōdō
⁊ dmittēd⁹ ē; in cella sua
h̄ p̄fitorū ē. ul' p̄fctē iam p̄fi-
cienciū q̄ ideo p̄ponim⁹ inci-
piētibz ⁊ nouicijs ut sciāt
quid desit sibi. ⁊ quo extēdē
habeāt intencōne studiij sui
Sciendū nō ē. q̄ cū d̄ carna

S. m. p.

li ul' de animalu sensu. ul' d'
rōnali scia. l' de spūali sapia
differim' q' unū hominē de-
scribim'. in quo s'm diūso
pfectus. v' pfectuū puentis.
v' intencionis affect'. Hec
omīa diūsis typis possibile
ē inueniri v' tria homin' gna
singla secūdo statuū horū p-
prietates. ī pfectione religio-
nis. ī cellis militancia. q'
celle dignitas v' solitudo nō
n' pfectis conueniāt. Quā-
uis celle dignitas. v' scē soli-
tudis sectū. v' solitarie p-

fessionis titulus. nō n̄ p̄fectis
 uenire videt̄. quoz sic ap̄ls
 dicit̄ ē solidus cibus. ⁊ qui posu
 etudine excitatos h̄nt̄ sens̄
 ad disc̄tionē boni ⁊ mali. In
 quo ⁊ si rōnal̄. qui p̄rimus
 ē sapienti. ut cūq̄ videt̄ eē
 tolerāndus. s̄ c̄te animalis
 qui nō percipit ea q̄ dei sūt.
 penit̄ putat̄ arcēd̄. s̄ oc
 cirit̄ p̄ts̄ ap̄ls. dicit̄s d̄ q̄b̄
 dam. Si sp̄m̄ sc̄m̄ t̄p̄i acce
 perūt̄ sic ⁊ nos. ego q̄s̄ em̄
 ut p̄hibez̄ d̄m̄. Sp̄t̄ em̄.
 sc̄s. bona uoluntas est.

n̄ ei s̄n̄ grandi scrupulo m̄t̄ a q̄cūq̄ p̄fessi
 onis altitudie altitudie arcēd̄ ē. cui
 testis iheronimus ⁊ thomas s̄c̄s̄ in l̄ra uolunt̄ ē.

r̄malis sensu
 tā. ⁊ de sp̄uali
 ⁊ unū hominē
 in quo s̄m̄ dicit̄
 ⁊ p̄fectū p̄ueni
 om̄is affectus
 missis t̄p̄ib̄ p̄fessio
 in ⁊ tria hominē
 sc̄d̄. s̄c̄m̄ h̄m̄
 s̄. i p̄fessione religio
 cellis militanc̄
 ḡtas ⁊ solitudi
 s̄ conueniāt. d̄
 le dignas. ⁊ sc̄e sol
 lectū ⁊ solitare

Qui admittendi sunt l' reje
llēdi. Siq̄dem ex duobz hoī
gnibz cellaz habitacio sup
plenda ē. l' de simpliobz q̄
a sensu a uolūtate ad asse
quēdam religiosā p̄cīaz
fuentes apparuerit a habi
les. l' de p̄dentibz quos reli
giōse a scē simplicitatis cō
stitū ee emulatores. Stulta
uō supbia. l' supba stulticia
a tabnac̄is iustoz sp̄ p̄cul
lit. Est aut̄ oīs supbia stul
ta q̄uis nō oīs stulticia su
p̄ba. Stulticia n̄ sine supbi

69
nō nūq̄ simplicitas inueit̄
qua si ignorat. forsitā ē doc-
bil. si neq̄t doceri. forsitanē
t̄ctabil. Et p̄a ē ciuitas re-
fugij simplicitati. coh̄itacio
religionis. n̄ sit t̄lis q̄ uolūt
hūiliari. v̄ tam bruta. ut nō
possit regi. v̄ t̄ctari. Bona
t̄n uolūtas. v̄ si m̄ktū sit b̄-
ta. nō ē t̄n desenda. s̄ salu-
tari ostio ad laboriosam et
actuolam vitā t̄nsmittēda
sup̄ba aut̄ q̄ntū uis p̄dens
sibi videat. dimittēda sibi
ē v̄ abigenda. Si n̄ admit

uo

q. n. habi
tat. secū
nō n. se
ipm. q.
ipe ē h.
secū

tit supb: pma die q mgdit
habitaē icipit leges dae. ni
miū uo stultus discē nō pt
qs inuenit sollicitē g a p
dent ppendendū ē: qs admiu
tat ad habitandū secū. Ma
lus g hō nūq̄ tute secū hī
tat. qz cū malo hoīe habitā
nemo molestior ei ē: qm̄
ipē sibi, stam a insani. a ni
miū dolentes. a qui nō satē
q̄cūqz de cā mētis sue sue cō
pites sūt custodiū solēt. n.
sibi relinquū ul' omitti ne
solitudine sua male abutā

68
¶ Admittantur gō animales
humiles paupes spū. ad coha-
bitacōne cellay. s; ut fiant
q̄m rōnales ac spūales. nō
ut p̄t eos q̄m qui hoc iam
ēē meruerūt dūtant ret.
¶ efficiantur animales. Sus-
cipiant in omī bñivolēcia
caritatis. portent in omī pa-
cia benignitatis. s; qui eis
opaciūt. nō dformēt. n̄ sic
querant eoz p̄fectū. ut p̄.
eos cogant incire p̄positi
i religione rigoris defectū;
¶ Ambiciosa edificacōe cellay

Inde. n. submittunt. iā de ere
alieno sumptuosa. ⁊ qñtū pu-
dor finit. ambitiosa cellarū e-
dificacō. ⁊ abiecta scā rusti-
citate. sic salomō dicit ab
altissimo cāta. qñ religiosas
quasda nob cām habitacō-
nū honestates. in quibz cō-
passū ē aīalibz. ut pene o-
mēs ī hoc effcī sim anīa-
les. Dimissā. n. nobis ā pū-
bz iure hēditacō forma pā-
ptatis. ⁊ scē simplicitatis
spēm. verū decore domus
dei alienātes a nobis et

69
a cell' nost's. pman' artifi-
cū exquisitor' cellas nō tā he-
miticas. qm' aromaticas e-
dificam' nob' ī titulo. C. soli-
dor' occupas octoz mōz. de
elemosinis paupm. Ampu-
ta dñe obpbū. C. solidor' a cel-
lis paupm tuoz. Cur nō po-
cius. C. denarioz? Cur nō po-
cius nulloz? Cur nō poci-
g'is filij grē ipi sibi edificāt?
Quid rñsū ē moyli? cū cō-
sumar' tab'nacm. Vide. ī-
q' oīa facito s'm exemplar
q' ostensū ē tibi ī mōte. s'li

A soli hominibus deus fieri tabernaculum dei cum hominibus: Ipsi ipsi? quibus in altitudine mentis ostendit exemplar veri decoris domus dei: ipsi edificat sibi. Ipsi ipsi? quibus sollicitudo interiorum suorum contemptum et negligentiam indicit omnium exteriorum; ipsi edificat sibi forma paupertatis. et specie sancte simplicitatis. et limitamenta prime frugalitatis. nulla sic aptabit artificium iduista: sic eorum negligentia. Ergo obsecro in peregrinatione Ipsi?

70
Sclī in militia hac sup tiam
edificem⁹ nobī. nō domos ad
hītandū. s; tabnacula ad de
scendū. ut pote cito inde e
uocandi. & migruri in pat
am. & ciuitatē nrāz. & ī dōm
etnītatis nostrē. In castis
quippe sum⁹ ī alieno mili
tam⁹. facile ē q̄q; nāle ē
ī alieno laborat̄. Nūq̄t nō
facile ē solitario & sufficiēs
nē. & dign⁹ oscie. ipm sibi
cellam de v̄gis tere de luto
plasmare. v̄ncūq; opiere.
& decentissime īhabitare.

nō

Et qd ampli⁹ requirendū.
Credite n. fr̄es. ⁊ utinā uob̄
nō otīngat. qz pulchitudīes
iste. ⁊ forenses honestates
cito virile p̄positū enuant.
⁊ masculin⁹ animū effemi-
nāt. Nā ⁊ si ip̄o sepe usu so-
pūt⁹ eaz delcaciones. ⁊ si te
aliq. qui utūt hui⁹ modi q̄
nō utentes. tñ otēptu.
mel⁹ qm̄ usu extent⁹ ⁊ vi-
cūt hui⁹ modi affeccionēs.
Conferūt ⁊ nō modicū i-
terioribz nr̄is. extiora nr̄a
ad similitudinē nr̄is ap-

71
tata et composita. et bono pro-
posito suo modo respondeat;
Paupior enim cultus in aliis
frenat deum. in aliis contra
amore paupertatis afficit
sciam. Sed et intentum interioribus
suis animum magis decent
inculta omnia. et neglecta ex-
teriora. quibus icola domus ani-
mus ipse sepius alibi dicitur
dinoscit. seque alibi magis oc-
cupata. intentio sancta demer-
at. et efficaciter bone conscientie con-
ciliat interiora. cui omnia ex-
teriora uiluisse renunciat;

Oblecō q̄ ut remaneāt cel-
le ille delicatiores. sicut
fēē s̄ s̄ nō c̄scat nūm̄is ea
z̄ sintoz in valetudinaria
fribz animalibz z̄ infimio
ribz donec sualescant. h̄ est
incipiant desiderare nō va-
letudinaria infimoz. s̄ tabna-
cula militāciū incast̄s dñi
Maneant z̄ in exemplū po-
stis vris: quī tales hūistis
z̄ spūistis. **V**os aut̄ q̄ spū-
ales estis sic hebrei v̄ trāf-
eūtes. nō hūites hic mane-
tem ciuitatē s̄ futūaz iqrē

72
tes. edificate uobis sic cepisti
casulas in quibus habitetis. In
casul. n. habitauit p̄res n̄r
h̄itantes in t̄ra repp̄missionis
q̄i ī aliena. cū h̄edibz repp̄mis-
sionis expectantes fundam̄-
ta h̄ntez ciuitate. cui artifex
7 conditor d̄s. nō acceptis re-
pp̄missionibz. s; a longe eas
aspicientes. 7 salutantes et
d̄ficientes qz hospites 7 p̄gni
sūt sup t̄raz. Qui. n. h̄ dicūt
significāt se pat̄az inq̄re me-
liore. i. celeste; **D̄ pat̄bz ī egip-
to 7 thebaida;** Idco p̄res n̄r.

in egypto ⁊ thebaida scē hui⁹
vite ardentissimi emulato-
res. in solitudinibz degentes
angustati. afflicti. quibz dig-
nus nō erat mūd⁹. ip̄i sibi
cellas fabricabant. ī quibz
tecti tūm. ⁊ cūsepti. a flume
⁊ a pluuia tutabāt. ī quibz
hēmitice frugalitatis dicitis
affluentes. locupletabāt mlt-
tos ip̄i egentes. Ip̄i quos q̄
nomīe digni⁹ appellem nes-
cio. honēs celestes an anglos
trestes dgentes int̄ris. s; cō-
uīacōnē hūtes ī cel. labora-

73
bant manibz suis ⁊ de labore
suo paupes pascebant. esurie-
tes xpi. ⁊ de uastitate hēmiur-
būi carcēs aiebant. ⁊ infimos
⁊ in quiblibz nccitatibz positos
sustentabant. uiuētes de labo-
re manuū suar; Quid ad h
nos dicem? nō aīales s; aīa-
lia trena. adyētes tēre ⁊ sen-
sibz carnis mē. ī sensu carni-
ambulantes. ex alienis ma-
nibz pendētes; Qmuis olo-
lat nos ī h xpm aliq̄ten ille
qui cū diues eēt. paup p no-
bis factus ē. ⁊ qui uolūntate

paupertatis dedit exemplū. ipse
eiusdem paupertatis in semper.
nobis formas dignatus est demon-
strare. **U**t. n. sciant ewangelici
pauperes. quod eis faciendum sit
ipse. et a fidelibus pasci uoluit
non nunquam et ab infidelibus. sed ut
fideles faceret. vite huius notitia
accipere non recusauit. **Q**ui pau-
peres in primitiua ecclesia fuerunt
et in primitiua ecclesia pau-
peres illos sanctos. qui pro rapina
honorum suorum pessimi fuerunt. uel
secundum perfectionis preceptum omnia
reliquerant. uel uendiderant

71
et filiis fidelibus communita effe-
rant. quanta sollicitudine quan-
ta pietate. sancti apostoli alendos
a fidelibus procurabant. et libere ac-
tuum apostolorum. et paulus in epistolis su-
is manifeste demonstrat. Quod si
decedit liberius hoc ipsum domino
propietate et ordinate eorum an-
nunciantibus. ex apostolorum tamen auc-
toritate non negat. et evangelice
viventibus sic sanctis illi pauperi-
bus. qui tunc erant in iherosolima. Qui
et ab his pauperes sancti vocantur quod
in professione sanctitatis. et omnes
vite nomen dederunt. et semper

in h̄ ip̄m sponte paupes esse-
cerant; Quid n̄ apl̄s serieis-
sima auctoritate quib̄dā de-
nūciat. ut q̄ nō vlt̄ opari nō
māducet. otinuo ostendēs d̄-
quibz dicet. subiūxit dicēs
Audim⁹. n̄ quosdā ambula-
tes int̄ nos inq̄ete nichil
opantes. s̄ curiose agentes;
Hīs aut̄ qui eiusmodi s̄ de-
nūciam⁹ a obsec̄m⁹ ī d̄no.
ih̄u xp̄i. ut cū silencio opan-
tes suū panē manducēt. su-
ū. h̄. s̄ suo labore patū a ad-
quisitū; Et tū ne illos an-

75
tūis inquietos. nichil opar-
tes. curiose agētes. nom̄ tñ
dn̄i inuocatu sup se hñtes
qñ expulisse uidēt̄ a abiecisse;
statim intulit dicens; Vos at̄
fr̄es. nolite deficere. bñfaciētes
ī x̄ ih̄u dn̄o nr̄o; Ac si dicēt̄
Et si illi p̄seuerāt̄ ī negligē-
cia sua. uos tñ insustētādē-
illis nolite deficere a bñfaciē-
cia ur̄a; Eū ḡ seuerissimē su-
p̄ denucciāuit. nō māduca-
dū nō uolētibz opari. post-
modū uō. nō nolētibz opa-
ri. s̄ nichil opātibz aliquāto

viii

se exhibuit demerore; Possimus
dicere secundum textum verborum
eius. n. oio abhorrens a uero:
no uoluntibus quicquid ualenti-
bus. intentatam ee. illa seue-
ritate. uolentibus uo s. no ua-
lentibus: indulgentiam ista. s. s.
cu t. istis demeretur. ciet. et ob-
secret. in dno ihu x. ut cu si-
lencio suu pane manducant
vident. no suu pane mandu-
care. n. suu eu efficiant. opa-
do. qntu opari possunt. sub testi-
monio dei. et scie sue. Ignosce
dne ignosce. extusam. t. giu.

76
san. s; nō ē qui se abscondat
a hūe veritatis tue. q; sic
illūat dūlos. sic t̄ ferit au-
los; nō ē t̄ occultatū a te os
nr̄m. q; fecisti in occulto hōi-
nos aut nob̄ metip̄is facim̄
illud occultū. q; nix ē aliq̄s
qui t̄ eis que ad te s̄. expi-
ri uelit quid possit. t̄ q; p̄m-
ptissimē p̄t. quicūq; scdm̄ car-
nē t̄ scdm̄. siue timor impu-
lerit. siue cupiditas t̄rit; t̄
t̄ si fallim̄ hōiēs n̄scios. nō
nos p̄mittas. ut q̄i uolen-
tes falle te. fallam̄ nosim̄.

ip̄os; non laboram? q̄ ut nō
possim? ut nō posse nobis.
videm? ut a cōsuetudine ocij
& deliciaꝝ nr̄ay. nos nō posse
effecim?. Adorem? q̄ sp̄ & pa-
dam? & plorem? corā te. Qui
fecisti nos. & q̄ ih̄ xp̄m̄ pctō
nr̄o manifesto. iudicio tuo
occulto. formasti nos: ut for-
sitan q̄ nō mlt̄uz hoc volu-
im? nō possim?. V̄ q̄ volum?
cū potuim? cū volum? nō
possim?. uescam? saltē sc̄dm
penā adē pane nr̄o. si nō pos-
sum? in sudore vultus nostri

77
in dolore cordis nr̄i ī lacrimis
coloris. si nō possum⁹ ī sudore
laboris; Magnā hanc iactu-
ram p̄fessionis nr̄e suppleat
pietas. ac d̄uocio sc̄ie hūili-
tate. Sint nobis lacrimę nr̄e
panes die ac nocte q̄ d̄iuidi-
cat anime nr̄e. ubi ē d̄s tuus.
hoc ē qm̄ d̄iū p̄gnat⁹ a d̄no
deo suo. ⁊ a lumine vultus ei⁹
vniū quidem erat necessari⁹
s; qui n̄ ī vno figim⁹. n̄ ī ml-
tis excem⁹. ī quo ordine apu-
tabim⁹. Utinā cū illo de quo
apl̄s dicit; Si qui nō opat⁹

cedenti aut in eu qui iustificat
impiu reputat fides eius ad
iusticiaz. In positu gre dei;
Utina cu pct peccatoe illa cui
multu dimissu e: qz multu
dilexit. Et bta anima que h
iudicio apud deu meruit iusti-
ficari iudicio diligenciu nom
dni. ut omnia oi iusticia ope-
ru. et fiducia meritoz. i hoc
solo iustificet qm dilexit ml-
tu. Nam et in diligedo te deu
retribucio magna e. diligenti.
sciencie ipa dilectio tua. de in
uo uita etna; Sic frs obse-

cro. nō excusem⁹ nos. s; accu-
 sem⁹ ⁊ confiteam⁹. ⁊ qui mag⁹
 nomis vmbriā. ⁊ psonale q-
 dam signētū pfectōnis ap⁹
 homines induim⁹. apud dñm
 vscie nre agnoscentes pau-
 ptatem. nō usq; q̄q; receda-
 mus a vitate. ⁊ vitas libe-
 rabit nos. **D**animali dñm
 docendus ē etiā animal i-
 piens. ⁊ x̄ tirūck. dō appi-
 quare: ut ⁊ d̄s appinquet
 ei. Sic enī admonz p̄p̄ta App-
 inquate deo. ⁊ ip̄e appinqua-
 bit vobis. s̄lō solū enī facie

in enī qui iusticia
 utat⁹ fides eius
 in p̄positū gr̄e d̄i
 p̄c̄tate illa d̄i
 imissū ē: q̄ m̄l̄t
 et b̄n̄ā animā. q̄
 apud d̄m meriti
 d̄o diligenti
 om̄ia oī iusticia
 om̄ia meritor. Tho
 fiet q̄m̄ dilecti
 ⁊ in diligēd̄ te
 magna ē dilige
 p̄p̄a dilectio tua d̄i
 et̄nā; Sic fr̄es d̄i

duſ e homo ⁊ formand⁹ ⁊ ui
uificandus. Pmo. n. formauit
deus hominē. dñi inspirauit
ī faciē ei⁹ spiraculū uite ⁊ fact⁹
ē homo. in animā uiuētē
formacio hominis. institucō ē
moral. uita eius amor dī ē
hūc fides concipit. ⁊ spes p̄tu
rit. ip̄e se format ⁊ uiuificā.
D' amore dī ⁊ amore hoīs
Amor. n. dī ⁊ amor deus. sp̄s
sc̄s. amorī hominis ⁊ sp̄ū se
fundens. afficit eū sibi. ⁊ am
ans sem̄ipm d' hoīe deus u
nū secū efficit ⁊ sp̄m ei⁹ et

29
amorem eius. Sic enim corpus non habet
unde uiuat. nisi a spiritu suo. sic
affectus hominis. qui amor dei non
uiuunt. hoc est non amat deum. nisi
de spiritu sancto. Amorem ergo dei in homine
ex gratia genitum. lectio lactat.
meditatio pascit. oratio confortat.
et illuminat. Animalis uero et uouo
in christo homini est ad excitanda eius
intiora. melius et tunc proponit
et legenda. et meditanda. receptis
partibus in exteriora. et ostendendum
in eis exemplum humilitatis.
inuocatio caritatis. et affectus
pietatis. et de scripturis sanctis

et sanctorum virtutibus patrum. morabilia
queque et planiora. **Quid nomi-**
no legendum sit. Iponenda etiam
sunt ei gesta et passionis sanctorum ut
non laborandum sit ei in planicie
historicali. et si aliquid occurrat quod
novum animum excitet ad a-
morem dei. et contemptum sui. Por-
ro alie historie delectantur qui-
dem cum leguntur. sed non edificantur
quoniam potius mente inficiuntur. et in
tempore orationis. et spiritualis meditatio-
nis. inutilia quasi per nova faci-
unt scaturire memoria. Lec-
tiones quippe modum sicut me-

80
ditacio sequi solet; Difficiliū
¶ lectio scripturay. fatigat nō
reficit teneriorē animū. Fru-
gat intencōnē. hebetat sensū nō
ut ingenū. **De oracione. Do-**
cendus etiā ē in orōne sua
sursū cor leuare. spūali ora-
re a corporibz. ut corpū yma-
ginibz. cū dñi cogitat. q̄ lon-
ge p̄t recede. Admonendus
ē quāta p̄t puritate cordis i-
tende in eū cui orōnis sue.
sacficiū offert. se ipm̄ attende
qui offert. intellige qd offert
Quātū enī videt r̄ intelligit

eū cui offē. tm̄ ei i affcū ē. ⁊
ei amor ip̄e intellectus ē q̄n-
tūctiq; ip̄e ei ē in affcū. tm̄
sapit ei hoc ip̄m. si dignū dō
ē q̄ offē. ⁊ i eo bñ sibi ē h̄i.
modi tm̄ hōi oranti. ⁊ medi-
tanti melius ac tūc sic iā
dcm̄ ē. p̄mit ymago dn̄ice
humanitatis. natūitatis ei.
passiois. resur̄nis. ut i firm̄
anim̄ qui nō nouit cogitāe
i corpa ⁊ corpalia. habeat
aliquid. cui se afficiat. cui
uix modū suū pietatis i-
tūtu inherat. Est quippe

81
in forma mediatoris. Itaque sic
legitur in Job. visitans homo spes
sua non peccet. hoc est cum in te
conis sue intuitu in eum di-
git humana inde specie co-
gitando. a uo non usqueque re-
cedat. et dum per fidem deum ab ho-
mine non diuidit. deum aliqui
in homine apprehendere addiscat.
In quo pauperibus spiritu et simpli-
tioribus filiis dei. tanto primo
solus esse affectus dulcior. quanto
nature humane propinquior. post
modum uo. fide inuigilante in affec-
tu amplexantes in medio cor-

dis sui dulci amoris ample-
xu xpm ihm totū homīez
p̄. homīez assūptū. totū dīm
p̄. assumētē dīm. incipiūt eū
iam nō scdm carnē cogitare
quāuis eū n̄ dū scdm deū
plene possint cogitare. ⁊ scifi-
candū eū in cordibz suis. offe-
ri amant uota sua. que dē-
distixerūt labia sua. postu-
lationes. obsecrationes. orōes.
p̄ tpe. p̄ cā. agnentes. Sūt
n̄. orationes alie breues ⁊
simplices. sic eas format uo-
luntas seu nccitas orantis

p causa incidenti. Alie pluri
 ores & rōnabiles. sic in q̄si
 cōne uītatis petentes. que
 rentes. pulsantes. doni acci
 piant. inueniat. apnat̄ eis.
 Alie alac̄s. spūales. & fecūd.
 ī affectū firuentis. & gaudio
 gr̄e illuīantis. Et ip̄e s̄ q̄s
 ap̄ls alio ordine diuume
 rat. postulaciones. obsecra
 nes. orōnes. gr̄iaz acciones

Quid sit postulatio. Nā post
 ulatio ē. qm̄ p̄mā posuim̄
 c̄ta obtinenda temporalia. &
 nec̄ia aliq̄. uite hūis. ī qua

D's postulantis quidē appbās
bonā uolūtātē. facit tñ qm
melius ipē iudicat. ⁊ dat li-
bentē seq. bñ postulantē. Jpā
ē de qua ps dic. Qm ⁊ adh.
orō mea in te. eoz hē homi-
⁊ impioꝝ. qz oī cōmūit est
sz maxie filioꝝ scī hui⁹ desi-
drare tñqllitatē pacis. sa-
nitatē corpis. tēpiem aeris.
⁊ alia que ad uite hui⁹ sp-
tant. usū ⁊ nccitatē. ⁊ abu-
tentēcū uoluptatē; p qui-
bz qui fidelit⁹ postulant. qm-
uis nō ea postulent n̄ adue-

n cessitate. tñ 7 in h ipō. volū
 tati dei suā sp subiciūt/ uolū
 tatem **Quid obsecō.** Obsec
 cio uō ē. in exercitijs spūalibz
 anxia ad deū istancia. ī qbz
 an̄ gr̄iaz sucturētē. qui appo
 nit sc̄iaz. nō apponit n̄ dolore
Quid orō Orō uō ē hoīs deo
 adhentis affectio. 7 familia
 ris quedā 7 pia allocutio. 7
 stacio illūate m̄tis. ad frue
 dū qm̄ diu licz. **Gr̄ay actio**
Porro gr̄ay actio ē in itellcu
 7 cōgnicōe gr̄e dei. bone volū
 tatis m̄ficiēs ad deū. 7 in

reflexa intencio. ⁊ si aliquñ l' nō
sit. l' torpeat. siue actio extior si-
ue intior affectio. h' ē enī de q̄.
apls dicit. Velle ad iatz. nō pfi-
ce aut bonū nō inuenio. Ac
si dicat. Semp quidē adest sed
aliquñ iatz. h' ē inefficax ē q̄
pfi ce opus bonū quero. s; nō
inuenio. hec ē caritas: que
nūq̄ deficit. spā ē sine itmi-
ssione orō. seu grāz actio. d
qua apls dicit. Sine itmissi-
one orate. ⁊ grāz agētes sp
Est enī iugis q̄daz bonitas
mētis. ⁊ bñ opōiti animi. ⁊

ad prem̄ dñm ī filijs dei boni
 tatis eius quedā similitudo
 orans p̄ omnibz sp̄. ⁊ grās agēs
 ī oibz tot modis in orōne ul'
 gr̄iarū actione. in dñm se iugit'
 refundens. quot ī suis ul' ne
 cessitatibz ul' osolōibz. ī pximi
 etiā p̄ passionibz. p̄ ḡtulacio
 nibz. causales ī hoc mātiās. ī
 uenit p̄ affcūs. H̄ aut̄ tota
 iugit' ī gr̄iarū actionibz ē. quia
 qui sic ē. sp̄ in gaudio sc̄i sp̄t ē.
 In postulatioibz ḡ p̄c ac fidei
 ter ē orandū. s; nō ē ill' p̄tina
 at̄ inhendū. qz nō nos scim?

sz p̄r n̄r qui ē ī celis. q̄d ī t̄pa
libz istis n̄cē sit nob̄. Obsec̄ō
n̄b̄ uō. īfistēdū ē. sz ī oī hu-
militate ⁊ paciā. q̄ nō affe-
rūt fructus nisi ī paciā; flon-
nūq̄ n̄. cū celerius q̄ nō sub-
uenit. fit oranti celū eneam.
⁊ t̄ra sua f̄rea. ⁊ cū relicta sibi
hūani cordis duricia. ad uotū
exaudiri nō m̄et. anxietas
desiderantis. negari sibi esti-
mat. q̄d q̄d differt. Cūq̄ sicut
chananea illa p̄tēri se ac
desp̄ca ingemiscit. q̄ ī mūdi-
ciam carnis p̄tēta sibi p̄cā

sua imputat ut imperari
 vniuersat. Nonnuquam uo no
 sine labore petens accipit
 queres inuenit. et pulsati
 apud. et consolones ac suaui
 tates oronis. inuenit tan
 dem aliquam met labor obsec
 rationis. Nonnuquam et pure orois
 affectus. et bona illa affectis su
 auitas no inuenit s qm in
 uenit cu no petente. no que
 rente. no pulsatem. et qm ne
 sciente. q puenit et tanquam
 genus seruoy suscipit inuisa
 filioy cu nudis adhuc et in

xxo

capiens animam. in eum orationem
assumit affectum. qui per primo
scitatis reddi solus meritis per
fectorum; & quod cum fit. agit ut ut
in iudicium suum non liceat nes-
cire negligentem quid negligat
ut ut provocatio caritatis. am-
orem in eo gratia ultimum se offensas
accendat. In quo per hoc dolor
plurimum fallunt. quod cum pas-
cunt pane filiorum. iam se fili-
os arbitrantur esse. et deficientes
unde proficere debebant. ex uisi-
tante gratia evanescent. a gloria
sua. arbitrantur se aliquid esse

86
cū nichil sint. ⁊ d' bonis dñi
nō emendant. s; indurant. ⁊
sūt d' quib; p̄s dicit. Inimici
dñi m̄titi s; ei ⁊ e. t. e. isrla.
Et abauit illos exadipe firmi
ti. ⁊ de pet̄ melle sa. eos. pas
cunt enī a p̄re dñi. aliqui de p̄
ciosiore gr̄e suba serui. ut af
fectent eē filij. ip̄i uō gr̄a dei
abutentes. efficiūt inimici;
vt n. abutant. ⁊. scriptūis sc̄is
ip̄c̄is l' d̄cupist̄ic̄is suis. redeū
tes ad eas post orōnē dicūt si
bi. ⁊. vxōis manue. si dñs uolu
it; nos occide. nō suscepist; sac

ficiū de manibz nr̄s **Explicit**
lib' p̄m'. **Incipit lib' sc̄ds.**

Vam dulcā tabnacula tua
dn̄e v̄tutū. in quibz pas-
s' inuenit sibi domū. &
turt' nidū ubi reponat pul-
los suos. Passer in quā nati-
animal uiciosū. mobile. leue.
importunū. garrulū. ac p̄mū
in libidine. & tūtur luctus
amica. opate solitudis fa-
miliaris incola. forma sim-
plicitatis. exemplū castita-
tis. ille sibi inuenit in eis
domū quietis & securitatis

87
illa nidū sibi ubi reponat
pulos suos; Quid se h: si
si iuuenū nālē calidus san-
guis. ⁊ fūd' anim' etas la-
bil' curiositas inquietā; vi-
uē quoq; maturitas. serus a-
nim'. castus sobus. ptes ex-
tioꝝ. ⁊ int' semipm qntū p̄
recondendus semipm. Quo
al' altm in tab'naculis dñi
vtutū in dyl' disciplina cel-
lay inuenit sibi ab omibz vi-
cis quietē. firmitū stabili-
tatis. ⁊ mansione securitatis
Alt'm uo in secto talle. secciore

recessū sciē. ubi reponat ⁊ nu-
triat scāz affectōnū suaz fru-
tus. ⁊ spūal' sūs o'ceptōnis.
Pass' solitarius in tecto. hoc ē
in altitudine o'templōis. calca-
re amat habitacōne carnal'
dūlacōnis. Turt' inferioribus
secūdat. ⁊ gaudz in fructibz
humilitatis. P'fcti n. quoz et
spūales. qui tūris nomine
designat. cū ad firmamētū ⁊ ro-
bur v'utis sue. p' v'itū obe-
diēcie ⁊ subiecōnis pueni-
ūt. p'mūt se sp' ac deiciunt
ī id. q' incipēciū ē. ⁊ vū i'fca.

88
se descendunt. in ascendunt
sup se et humiliando se. mag
pficiunt. et fructus solitudinis
non arbitantes esse negligenda
vltiaz uoluntarie subitōis. u
sū sociat. vite. et dulcedine fi
ne caritatis; Ideo spūal' etiā
corpore suo spūalit' utens s
uitutē eius qm hē animal' p
uim coactā. rōnal' p cōsuetu
dinē subactā accipit met' q
nāl' affectā. ubi illi obediē
ciā necessitatis. nē eā hē ca
ritatis. ubi illi uirtutes. ip
eas hē in mores uisus sibi

Illi uo palleſ dei ſurſu nitē
tes ad ea que p̄fcoꝝ ſc̄ nō ela
cōis p̄ſupcōe ſ; amoris pietate
impauitate ſp̄c ſui nō re
pellūt ut elati ſ; ſuſcipiūt ut
deuoti. ⁊ aliqñ hoc merit̄ exp̄
ri. quo ſp̄iales ſiui. ⁊ ſp̄ affec
tant imitari eoz uitā actiua
ad quoz ambiūt oſolom cō
templatiua. Sicq; vno ſp̄ū
lic; nō vno grefſu gradien
tes. eque p̄ficiūt. ⁊ ſp̄iales
inhumili. ⁊ inapientes inſb
limi; Et hec ſc̄ cellaz bñ or
dinataz. ſc̄a omnia ſtudina

89
venanda. oia negociosa. q̄
es operosa caritas ordina
ta. mutuo ī silencio sibi col
loqui in absentia ab inu
icem se ad inuicē maḡ frui
p̄ficē d̄ inuicē. ⁊ cū se nō ui
dent ad inuicē. ī alio uidē q̄
imitandū ē. ī se ip̄o nō n̄.
q̄ flendū ē. Ego uō sic p̄pha
dic̄. vir uidens paupertatem
meā. cū alienas diuitias o
puto. ī me ip̄o erubesco ⁊
suspiro. q̄ q̄ t̄to ī alieno.
mallem ī ip̄o. D̄ duobz q̄re
mal. tollabilis ē q̄ amā.

nō uide: qm̄ uide a nō h̄re
Quis nō sic de bonis do-
mini. Bona n. dñi uides
amare ē: amare uō h̄re ē,
Iō nitam̄ q̄ntū possim̄ ut
uideam̄ uidendo itelligam̄
itelligēdo amem̄ ut amado
habeam̄. Dñe sup hoc añ
te om̄e desideriū meū. ⁊ ge-
mitus meus a te nō ē abscō-
ditus. De aiali q̄ statu tñs-
eūtes ad rōnalez. ut de rōa-
li tñseam̄ ad spūale stādo
⁊ utinā pficendo. Pmo scie-
debim̄ quia sapiā. sicut ilib

90
nomis ei scbit pocupat e
os qui se occupant. et occurr
eis et ostendit ut se in uis
hilarit ficut in pficiendo. sic
et in meditando. et in intan
do. attingens ubiq. pp. sua
mudiciaz. Adiuuat n. ds. ut
tu suo se intuenfe. mouz ac
pmouz. et affhit spes sumi
boni se otemplante. Cuiq. ro
pfiendo in amore surfu as
cendit. et amanti et desidera
ti gra descendit vnu sepe
fuit. que duos illos stat
efficiunt. que se ro. et amor et

et que ex eis efficiuntur. scilicet sapientia
et scientia, nec iam possunt aliter
secus tractari et cogitari que
iam unum et unum operum. ac vir-
tutis sunt. et in sensu intellige-
tis. et in gaudio fruentis;
Quamvis quod aliter distingueretur
sit ab alio. tamen cum sit se res
obtulit et cogitandum et tractan-
dus erit. aliter cum alio et in alio
Quia quod sic iam superiorem est
quemadmodum in perfectu religi-
onis. status animalis uigi-
lat contra corpus et hominum exteriorum
oponendum et aptandum studio

91
uitutis. sic rōnal' cōtra animū
agē debz. ul' faciendū si nō
ē. ul' extolendū ⁊ ordinandū
si ē; p̄mo uidentū ē q̄s ul'
quid sit aīn' ip̄e. quē rō rō
nalem facit. quid ip̄a rō. q̄
aīn' mortalē. rōale faciedo
homīez p̄ficit. Et p̄mo dice
dū ē de aīn'. **quid sit aīn';**

Aīn' ē res īcorporea. rōnis ca
pax uiuificans corpu actō
modata. H' animales dīstī
ut homīes. que carnis sūt sa
pientes. sensibz corpi ad he
rentes. Que ubi p̄fecte;

rōnis incipit eē. nō tm̄ capax
s̄ ⁊ p̄ticeps. otinuo abdicat
a se notā gnis femini ⁊ effi-
at̄ animū particeps rōnis
regendo corpori accomodat̄
p̄ se ipm̄ h̄ns sp̄s. Qm̄ diu. n.
anima ē cito ī id q̄ carnale
ē effeminat̄. Animū ~~uō~~ uō
uō. ul' sp̄c. nō n̄ q̄ uiri-
le ē ⁊ sp̄iale meditat̄. Sp̄c
n. hominis. in appetitu boni
subtilis ⁊ efficacis oditus nē
⁊ in arte catus sap̄ie omni
corpore melior. om̄i ⁊ luce
corporea lucidior sic dignior

D spū
hois.

90
ob umaginē conditoris. ⁊ ca-
pacitatē rōnis. vicio tñ car-
nal' originis. implicat' pccā
suis effectus ē. ⁊ captiuat'
ī legē pccā que ē in mēbris
Nec tñ oīo amisit arbitū. v.
iudiciū rōnis. in iudicando
⁊ discernendo. q̄qm̄ libertatem
eius amisit. in uolendo et
agendo. Nam ī penā pccā ⁊
testimoniū amisse dignita-
tis nal' positū ē ei in signū
arbitū. s; captiuū. q̄ ⁊ aū-
sione. ⁊ libacionē volun-
tatis nūq̄ pde p̄t ulla aū

sione ipsius uoluntatis. In qua cum
eo abutimur eligendo malum
pro bono. sic dictum est. melior est et
dignior omni corporea creatura non
in se sed in arte creatas ueritati
liberata non uoluntas. quoniam effi-
catur caritas. cum caritas dei dif-
funditur in cor. non per spiritum sanctum qui
dat nobis. **Diffinitio rationis;**
Et tunc ratio uere est ratio. hoc est habitus
mentis. per omnia ueniens ue-
ritati. Cum enim liberata uolun-
tate per liberatam gratiam spiritus agi
incipit liberata ratione. tunc sumus
hoc est se ipsum libere utens efficitur

93
Et fit animus. Et bonus animus
Animus inquitum bonum amans. et
perficiens animal suum. supple-
mento libere rationis. bonus autem
inquitum iam amans bonum suum
quo bonum fit. et fine quo non bo-
num non animus esse potuit. fit autem
bonus animus et rationalis. diligens
dominum deum suum. in toto corde suo.
et in tota anima sua. et in omnibus
viribus suis. et non nisi in ipso se
ipsum. et proximum suum sicut se ipsum
fit bonus animus deum timens
et mandata eius observans. h.
est enim omnis homo. Ratio vero

**De diffi-
nicio**

hic diffinitur a diffinitibus ut
describitur a descendentibus. Aspectus
animi est quod per se ipsum non per cor-
pus uerum intuetur aut ipsa ue-
ri contemplatio. aut ipsum ue-
rum quod contemplatur. aut uita ra-
tionalis uel rationale obsequium in quo
contemplate ueritati conformatur.
6. Ratiocinatio uero est rationis
inquisitio. hoc est aspectus eius
innotio per ea que aspicienda sunt
Ratiocinatio querit rationem inue-
nit. Aspectus hic in rem aliquam
directus. cum ea uideatur scilicet. cum non
uidetur. ignorantia hominis est

94
h̄ q̄ ē vō ⁊ instrumentū. p̄ q̄ o-
perat̄ ⁊ opus q̄ opat̄. h̄ sp̄ ex-
ceri amat, in eo q̄ utile. ⁊ ho-
nestū ē. ex̄ticio p̄ficiens. desi-
dia vō. in sem̄ ip̄a marcescēs
fluitū vō dignius. ⁊ utilius
ex̄ticiū ē hoī eam h̄nti. qm̄
in eo q̄ melius h̄t. ⁊ in quo
ceteris animalibz. ⁊ ceteris
ptibz suis p̄minz. que ē ip̄a
mens ul' animus. oīenti vō
vō ul' animo. cui cet̄a p̄s ho-
m̄is regenda subdita ē. n̄
dignū ē aliquid ad quēndū
net dulcius ad inueniendū

nec utili⁹ ad habendū. qm̄ q̄
solū ip̄az mentē sup̄ eminz
qui ē solus deus. sicut longe ē
ab vno quoq; nr̄m. qm̄ ī ip̄o
viuim⁹ mouem⁹ ⁊ sum⁹. Et
nō sicut ī aere isto. sic in dno
do mo. s; ī ip̄o viuim⁹ pfidem.
mouem⁹ ⁊ pmouem⁹ p̄ spem.
figim⁹ p̄ amorē. Ab ip̄o enī ad
ip̄m̄. dditus ē rōnal' anim⁹ ut
ad ip̄m̄ sit dūctio eui⁹ ut ip̄e
sit bonū ei⁹. Hic aut̄ ex illo
bono bon⁹ ad ymaginē ⁊ si
militudinē ei⁹ dditus ē. hē
ut quā diu hic viuūt q̄ ip̄i⁹.

hore tñ parte sui. memoria
s. ⁊ intelligencia. ⁊ amore. ibi
sp̄ cōsari amat. vñ qđqd̄ ē.
quidqd̄ h̄t se nouit accepisse
⁊ ubi impetuu se mansuz
⁊ cū plena dei uisione. plena
similitudine adeptū. qñt̄
in hoc hōi spandū ē. spare ei
licz. si bone spei uitā suā nō
negligat. ⁊ reformare; Illuc ḡ
spectat in tendz plus cū hōi
bz. ⁊ merās. ut uiuificz eos vi
ta dei. ad querenda ⁊ capiēda
diuina. qñ ut animz uita ista
mortali. ⁊ hūana; Sicut n.

96
corpus q̄ animat n̄ali statu
suo. erigit in celū. q̄ n̄a. ⁊ loco.
⁊ dignitate. ⁊ loca om̄ia. ⁊ cor
pora om̄ia supereminet ip̄m. nō
supbe sapiendo. sic sp̄ual' ip̄e.
natiua ad ea que in sp̄ualibz
p̄minet. hoc ē ad deū. ⁊ diuina
erige sp̄ amat. semz ip̄m nō
supbe sapiendo. s; pie amando.
⁊ sobrie. ⁊ iuste. ⁊ pie viuendo.
Qui q̄nto altius ē quo nitit̄
tanto fortioribz exercitiis studiis
exercendus ē. ⁊ que eū nō
p̄fundant. s; itinguant. licet
afficiant. ul' p̄ficiant. studia

uō h. ⁊ si littis aliquādo adiu-
uant. ⁊ utūt. nō tñ litteato-
ria s̄. nō cauillancia. nō dis-
putancia. nō garrula. s̄ s̄
spūalia. pacifica. humilia. hu-
milibz consencia. que ⁊ si foris
extent. intus potius agunt.
ī spū metis. ubi renouat hō.
induens nouū homīez. Qui
scdm deū catus ē. ī scitate. ⁊
iusticia ueritatis. Ibi enī fit
anim⁹. ibi fit intllctus bon⁹.
omībz fauentibz eū. cū scdm
regulā ab aplo datā ī oībus
exhibem⁹ nos metipos sic di

97
ministris. in multa paciencia i.
tribulacionibus in necessitatibus. in
angustijs. in laboribus. in uigi-
lijs. in carce' celle. i. ieiunijs. i.
castitate. i. scia. in longanimitate.
in suauitate. i. spiritu scō. in
caritate nō ficta in uilo uita-
tis. in uirtute dei. p̄ arma iusti-
cie. adexte' & a sinistris. p̄ glori-
am & ignobilitatē. p̄ infamiam
& bonā famā. ut seductores
& ueraces. sicut qui ignoti &
cognoti. quasi moriētes. & ecce
uiuim⁹. ut castigati. & nō mo-
tificati. q̄si t̄stes. sp̄ autē gaude.

tes. sicut egentes multos aut
locupletantes. tamq̄ nichil
hñtes. ⁊ omnia possidentes. in
labore ⁊ erupna. in fame ⁊ si-
ti. in frigore ⁊ nuditate. Hec
huiusmodi s̄ studia sc̄a. extica
aplica. ī quibz discutit se ani-
m⁹ ⁊ inuenit ⁊ em̄dat. mū-
dans se ab om̄i inquinam̄to
carnis ac sp̄. pficiēs s̄ficacō-
nē in timore dei. Studia hec
silenciū amāt. quietē deside-
rant cordis. in labore corporis.
paupertatē sp̄. ⁊ pacē ī exteri-
oribz p̄sūris. bonā cōsciencia

98
In omni puitate metis. ⁊ cor-
dis. ⁊ corporis. h̄ faciūt ani-
mū. q̄ h̄nt. Vana nō illa nu-
gigerula. iūbosa. contētiōsa. tu-
riosa. ambiciōsa. ⁊ sc̄m̄ aīnū.
ul' iā p̄sc̄m̄. dissipant. ul' cor-
rūpūt. h̄ studia sc̄ant. v̄tu-
tū. nō tam flores. q̄ radices.
nō ut luceāt. s̄ ut sint. non
ut sc̄ant. s̄ ut habeant. Vi-
ciōz nō plus in sem̄ip̄is me-
tuūt. appetitū. q̄m̄ ab alijs
ip̄etū plus otagiū. q̄m̄ ma-
licia. Sicut n. magno aliquā
labore. ⁊ studio p̄seuerācie.

virtutes thunt in affem. 7 me-
tem bona. sic uicia lenissima
remissionis 7 licencie optu-
tate tntent in aspione. 7 qñ
nalia efficiunt; s; nllm u-
ciu male e; Omnis uo vtus
hoi nat. e; Consuetudo tñ-
ul uoluntatis corrupte. l. in-
olite negliencie. plurima se-
pe uicia qñ nalia in negle-
ta oia effice solz. Coñuetu-
do quippe sic phisici dice so-
lent scda na e; Qis tñ ma-
lus animus pus qm indure-
scat malicia ei molliri pt

29
S; n̄ postq̄m iduruerit despe
randus ē; h̄. n̄. ē. malec̄io
ade & infra laboris nr̄. & in
aḡ ul' cordis. & corpus nr̄. ut
noxia & inutilia. gratuito.
passim ubiq; pueniat. utili
uo. & n̄c̄iaria. & salubria cū
labore. Vtus tñ qm̄ nē res
ē cū uenit ī animū. aliquā
nō uenit sine labore. s; uenit
ī locū suū. & sedz fidelit. & bñ
cū ea nē. ouenit. cū nullū
p̄c̄ius p̄miū sit ei. qm̄ ī deo
cōsaencia sui. Viciū uō cū
nichil aliud ēē dat q̄ p̄ua

cio virtutis. tñ vastitas eius &
enormitas tanta nō nūq̄ q̄
sentit̄ ut obruat & opprimat
feditas tanta. ut inq̄nz & i-
ficiat. adhesio tam ptinax
dsuetudis. ut vix eā a se ex-
cuciat nā. Om̄is. n. vicij fru-
stra siccatur riuus: si fons nō
fuit obturatus. Vbi grā. re-
missa volūtas. facit mētis
leuitatē. ex qua p̄cūq̄ ista-
bilitas mētis. icōstancia mo-
rū. vana leticia. sepe usq̄.
ad tantū lasciuiaz carnis. va-
na tristitia nō nūq̄ usq̄ ad

100
egritudine corporis. et multa alia in negligētia. ut tñsgrēssione positi ex leuitatis uicio ueniencia. Sic et supbia ex usu uolūtas. et magna sepe cordis inopia. tumētē efficit animū. Vñ pcedūt uana gloria. fiducia sui. negliā dei. tacitātia. inobediā. cōtemptus. p̄sūptō. et cetera animi pestes que p̄flue solent ex timore et usu supbie. Et in hūc modū omnia grā uicioꝝ ex ali^{grā} quo male uolūtatē affectu ut male consuetudis usu suā

Singula ducunt matrem originem
que quanto dulcius menti molli-
ta est. tanto fortius heret et
fortioribus remedijs eget et
curam requirit diligentiorē
Huiusmodi enim pestes viciorum
usque in ultimam solitudinem soluta-
rium profectus. et sicut bene congregata
uitus. et fideliter animo
insidens. possessorem suum in illa
deserit multitudinem. sic vitium
consuetudinis. possessum suum li-
berum esse non patitur in quibus so-
litudine. Nam in pertinaci
studio. et perniciosa opere expugnat

101
nata fuit / consuetudo / liniri potest
vniuersa uix potest / et quocumque mo-
do se opponat / animus heret / et
in quibus solitudine sectum est si-
lencium cordis esse non patitur
Cui quo maiore otigit / tunc
usu consuetudinis et uoluntatis
eo nequior et rebellior / in eo
inuenitur / non tam malicia spiri-
talis / quam quae manibus expellenda
multiplex quedam collectio et
dura coram corpulencia necita-
tis / sed redeamus ad laudem uir-
tutis / Quid est uirtus? filia ro-
nis est / sed magis gratie / uis u-

quedā ex nā. ut autē virtus sit
hē ex grā. Vis ē ex iudicio ap-
probantis rōnis. Virtus autē ex
appetitu illūate uoluntatis
Virtus n. ē. uolūtarius ī bonū
assensus. Virtus ē equalitas
quedā uite. p omnia congrues
rōni. Virtus ē ad iudiciū rōis
usus libere uolūtatis. Virtus
quedā ē hūilitas. virtus qdā
paciā. virtutes sūt obedīa. pū-
cia. temperancia. fortitudo. i-
sticia. & alie quā plures. ī qbz
singlis. nō ē aliud virtus quā
sicut dictū ē. ad iudiciū rō-

102
nis. usus libere uoluntatis. Bo-
na. n. uoluntas. origo est in fine
omnium bonorum et omnium mater
virtutum. sic est origo mala uolun-
tas. omnium malorum et uiciorum. I-
deo custos anime sue. ualde sol-
licitus esse debet circa custodia uo-
luntatis sue. ut patet illi-
gat et discernat. quod in totum uelit
ut uolendum sibi sit. sic est amor
dei. quid sit. sicut est amor pro-
fici. ut. n. in illo tuta sit omnis
discutio. in hoc spiritus. secundum obedi-
regulas cauta spiritus et patens de-
bit esse discutio; in obedi-
discutioe dype

dei nō alia rō. alia discō e;
n̄ ut sicut ille. cū dilexiss^{et} su-
os. in finē dilexit eos. sic si
fieri p̄t. ī infinitū diligant^{ur}
eū nos. sic b̄s vir. q̄ in mā-
datis ei^{us} cupit nimis; Sz cū
ullū finē l̄ t̄minū h̄re debe-
at. d̄uocō am̄atis. tū t̄minos
suos. l̄ fines l̄ regulas. h̄re
debeat actio opantis. Vbi ne
erz nimia aliquā uoluntas
n̄ce ē. ut sp̄ assit. mediante
obediā. custodires uitas. sū-
n̄. in bonū hominis. in deū p̄fi-
cientis tam sibi ouenit. qm̄.

103
Voluntas et ueritas. H duo
que sicut dñs dicit. si oense
runt in unū quāq; peccerit
fiet eis a p̄e deo; si duo hec
in unū p̄fē oenserit. omēs
ī se otinent v̄tutū plenitudi
nē. sine vicio int̄uente oīa
possūt in hoīe et languēte oīa
hnt et possident ī homīe nichil
hnt. Dant. mutuāt. oferūt.
plūt. in homīe secū quiescē
te. Glā et diuicie ī oīa v̄tū
viri. illi ex fructib; bone vo
lūtatis ei; fons uo nō ex v
no late. sūt scūtū hui; mūdi

sz vndiqz eū cūdat scutū ve-
ritatis dei. hilare eū v iocūdu
intus sy efficit. bona uolūtas.
īexteriore uō actione. serū v
grauē. tutū ac securū. reddit
veritas. Itaqz supgillus hūa-
na hō ille. semp ī seno ē. sicut
de aere illo ferūt. q sup globū
lume ē. voluntas nālis qu-
dā animi appetit^{us} ē. Alius
ad deū. v ita itiora sua. Alius
ita corp^{us} v extiora corpalia
sz eū sūū tendit. sic ignis ad
locū suū. hē cū sociat^{ur} ueita-
ti. v mouet^{ur} ad alciora amor

hōies

104
ē. cū ut p̄moueat. lactat a
grā. dulcio ē. cū apprehendit. cū
tenet. cū fruit. caritas ē. vnitas
sp̄s ē. deus ē. **De n. caritas ē**
In hys autē cū d̄sumauit hō
tūc incipit. q̄ nlla hōy ī hac
vita p̄fctō ē. cū uō declinat
ī ea que carnis s̄. otup̄na car
nis ē. cū ī auositate s̄li ocu
p̄na ocloz ē. cū ī ambicōnez
gl̄e. l̄ honoris. sup̄bia uiterē.
**Quidū tñ ī quimodi utilita
ti seu ncc̄itati nature sūt.**
nā ē. l̄ appetitus ei⁹. cū uō ī
sup̄flua se exponit. ut noxia

viciū ē nē. l' sui ipi. Quoy p^m
appetitu. l' accēsu. d' temz ipō
tibi h' capē licz argumētū. Cū
ī eis que ad corp^s sp̄tant in
rebz necessariis. uolūtas p^m
mo appetitu finē facit. nālis
animi appetitus ē. Cū uō in
appetēdo sp̄ ad ultiora p̄gdit
ipm se p̄dit. qz iā nō tam uo-
luntas. qm̄ viciū uolūtatis.
auaricia l' cupiditas. l' aliqd
huiusmodi. uolūtati n. i huius
modi cito sat ē. uicijs uō ei
nil unq̄ satis ē. l' in spūa-
libz. l' in hijs que ad d̄m s̄.

105
cū vlt q̄ p̄t. laudanda ē. cuz
vlt q̄ nō p̄t. a plusq̄. p̄t. regē-
da ē. cū nō vlt q̄ p̄t. excitanda
a puocāda ē. Sepe n. si nō fire-
nat. impetū facit. a agit in
p̄ceps. Sepe si nō excitat dor-
mit a tardat. a obliuiscit q̄
tendebat. a facile declinat q̄
a late. in obligatōnes oblate
delatōis. Ideo sicut in corpore
a solz fieri. meli⁹ n. corp⁹ hoīs
ab alio puiget q̄m ipm se ui-
deat. in hui⁹modi nos meli⁹
sepe uidz alien⁹ ocul⁹ q̄m nr.
a alius a qui nō ē pit i fuoē

eiusdem voluntatis. rector sepe iudex est actionis. quod sepe per negligentiam. vel privato amore invidiamus in nobis; bona ergo custos voluntatis est obedientia. siue impij illa. siue consilij. siue subiectois. siue solius caritatis. Purius namque ac dulcius sepe secundum apostolum per fratrem ad pares seu in ad mirores suos. filij obedientie. castificantur corda sua in obedientia caritatis. quod ad maiores subigantur per obedientiam necessitatis. In illa namque sola. precipit. et consulit. et obedit caritas. hic autem pena et timor. et minatur.

106
impioſa neceſſitas; Et i illa obe-
dienti ſepe dlet maior gla;
In iſta uo inobedienti maior
ſp. intentat pena; Ergo i hoie
ſurſu cor hnt; pp. extiora ſua
regenda. moderanda copone-
da. palam omibz e. qm neceſſa
ſit uoluntati cuſtodia ſua. Am-
plius aut pp. itiora ſua. Pro
namq; ſepe ſepm. Edm cogita-
ti. uoluntas in omi cogitacoe
pnceps eſt. ⁊ neceſſario pncipi-
u uoluntatis. ſequit omis te-
nor cogitationis; Tria n. ſc. q.
cogitacoe faciunt; uoluntas ipa

memoria & intellectus; Voluntas
cogit memoriam. ut p[er]f[er]at ma-
tiam. cogit intell[ectum] ad formand[um]
q[uo]d p[er]f[er]it. adhibens intell[ectum] me-
morie. ut ind[em] formet. Intel-
lectu no[n] acie cogitantis ut in
cogites. Que q[uo]d in unu[m] cogit
voluntas. & facili quoda[m] muti-
copulat. a cogendo cogitacio
nom[en] accepisse videt[ur]. Hinc fi-
ut cogitaciones om[n]es. Alie bo-
ne & sc[e]e. & digne d[omi]ni. Alie ma-
le ac p[er]u[er]se. que sepant a deo;
Alie ociose & vane. a quib[us] an[im]a
se deus; hinc veni[unt] d[omi]ni q[uo]d p[er]u[er]se

107
cogitaciones. sepant a deo: et quod
spiritus sanctus auferat se a cogitationibus que
sunt sine intellectu; In quibus uerbis
aduertendum est, quod sine omni intellectu
nullatenus cogitari potest: et nulla
omnino cogitacio sine omni intellectu
est; Sed alius est intellectus ex uoluntate
hominis. Alius ex uoluntate mentis
rationalis; Intellectus quidem idem ipse
est qui quocumque seu in bonum seu
in malum applicat: sicut naturalis uigilans
si alius inuenit: sibi relictus
alius a gratia illuminatur; Ille scire
uobis et seruis et nugatorijs se non
negat: hic autem non nisi dignus

se rebz ⁊ similibz sibi se ipm
accomodat; Ille sepe opat sic
sibi relictus. ⁊ vicio infectus
ex vi rōnis. ⁊ vicio corrupte
volūtatis. texens pūsas cogi-
tationes. quibz semper ipm q̄ co-
gitat. sponte sepat a deo. Hic
autē sp̄ sic illuīat⁹ ⁊ v̄tuti aff-
tus. opat pietatē. que cogitā-
tē dūgit deo; Que uō sc̄o loco
ponūt. cogitationes sine illētū
ip̄e s̄ uarie ille ⁊ otiose neut
illētū p̄ cogitantis intēcōnē
se applicātes. nō repente p̄mē-
tes. sed sensim ⁊ paulatī corrū-

108
pentes. occupantes t̄p̄c. necessa-
ria īpedientes. ⁊ animū īficien-
tes. nō tam cogitacōnes. q̄m ex
uis. ⁊ ymaginarijs recordacōib;
similib; quedam cogitacōnū seu
ip̄e recordacōnes ult; ⁊ multipli-
de memoria scaturētes; In q̄bz
passio quedā uolūtatis potius
ēē uidet; q̄m actio. cū nlla sit
ī eis cogitantis ītencio. cū q̄-
sponte ebullit de memoria for-
mandū se offē ītellectui nō cu-
rātī. ⁊ quiddā agit; uidet; potius
agi ī sompno dormiētis. q̄m
ī acie cogitātis; V. tam ⁊ si re-

pellē a se spm̄ scm̄. nō ē in uoto
cogitātis. fit tñ ex culpa negli-
gētis. ut sp̄c discipline m̄to se
aufat a cogitacōnibz idiscipli-
natis. Que q̄muis fiāt p vim
q̄dam occultā rōnis. nō tñ fiūt
ex rōne ⁊ h̄nt in eas illctus cū
nlls ī eis sit itelligētis assensio
Vbi uō serio de rebz serijs bñ co-
gitat̄ uolūtas libero arbitio d̄-
memoria euocat quocūqz ops
h̄t: ⁊ intllctū formante me-
morie adhibz formatūqz q̄dā
illud ē. illct̄ adhibz aciei cogi-
tantis. ⁊ sic pagit̄ negocium

109
cogitacōis; Cū uō d̄ eis que d̄
d̄. v. ad deū s̄ cogitat. ⁊ uolun-
tas eo p̄ficat ut amor fiat. sti-
nuo p̄ uia amoris infundit se sp̄s
spe sc̄s. ⁊ oīa uiuificat. adiuuās
seu ī oīe oracione. seu ī medita-
cione seu ī t̄tatu infinitate co-
gitantis; Et stinuo memoria
efficit sapiā cū suauit̄ ei sapi-
ūt bona dn̄i. ⁊ q̄ ex eis cogitā-
dū ē. formādū ī affectū adhibz
intell̄tui. it̄let̄ uō cogitātis ef-
ficiē otemplo amātis. ⁊ formās
illud ī q̄sdam sp̄ual̄ ⁊ diuīe su-
auitatis exp̄iencias. afficit ex

eis acie cogitantis. illa uo effi-
cut gaudiu fruētis; Et tūc dō
bn cogitat. In humanū mo-
dū si tū cogitacio dicēda ē. ū-
nil cogit. nil cogit. s; tūm i-
memoria habūdācie suauita-
tis dei. exultat. iubilat. ⁊ ue-
sentit dō dno in bonitate. ab
eo qui in simplicitate cordis
quesiuit illū; s; modus h; co-
gitādi dō. nō ē i arbitrio cogi-
tantis. s; in grā donātis. scē cū
spc scs. qui ubi wlt spirat. qm
wlt. ⁊ quomū uult. ⁊ quib; wlt
i h; aspirat; s; homis ē uigi

110.
¶ p̄paratē cor. uolūtate expedi
endo ab affectūibz alienis rō
nē l' mēlētū a sollicitudībz.
memoriā a negociosis l' ociof.
nō nūq̄ a necessariis occupa
tionibz. vt in die bona dñi: ⁊
ī hora bñplaciti eius. cū audi
erit uocē sp̄s spirātis. ea que
cogitacōm faciūt. cōtinuo libe
concurrant sibi. ⁊ cooperent in
bonū. ⁊ q̄si simbolū faciāt in
gaudiū cogitātis. uolūtas ex
hibenda ī gaudiū dñi puras
affectōm. memoria matiam
fidelem. utlēt̄ experientie sua-

uitatem. Sic g̃ uoluntas bona
neglecta facit cogitationes oī-
ofas. ⁊ indignas deo. corrupta
piſas. que ſepant a deo. recta
nōtias ad uſū uite huī. pia effi-
caces. ad ſp̃t fructū. ⁊ ad fruendū
deo. Fructus autē ſp̃t ſc̃ ſic dicit
apl̃s. Caritas. gaudiū. pax. pa-
cīa. longanimitas. bonitas. be-
nignitas. mansuetudo. fides.
modestia. caſtitas. continētia.
Et in om̃i gñe cogitacōnis oīa
quāq; cogitanti ocrūt. ⁊ formā
intencōni uolūtatis. agente. ⁊
eis mīa ⁊ iudicio dei. ut iuſt

111
iustificet^r adhuc: & qui i sordibz
est sordescat^r adhuc; Ideo homi
deu uolenti. & amanti. suus sp
consulendus est anim^o exami
nanda dicit^r. qd sit p in totu wlt
& p q wlt. qdqd aliud wlt sp
& odit. quodqd cont^r illud caro
concupiscit; Incidentes n. q^o ex
t^rinsecus & decedentes. & p^r uoli
tantes uoluntates. quibz n^o
wlt n^o no wlt. neq^{uam} int^r uo
luntates. s; pene int^r ociosas d^r
putande s; cogitationes; Nam
& si aliqu^o fiut usq; ad delectat^o
animi. cito t^u se in extatit^r ai^o

compos sui; Quod autem in totum uult
primo considerandum est quod illud sit quod
sic uelit. Deum quantum uelit et quomodo
uelit. Si quod in totum uult deus est,
discutiendum ei est deum quantum et quomodo
uelit. utrum usque in contemptum sui
ipsius omniumque que se per eum possunt
et hoc non tantum ex iudicio rationis sed
ex affectu mentis. ut iam uoluntas
plusquam uoluntas sit ut amor sit
ut dilectio sit. ut sit caritas. sit ueritas
spiritus; Sic non diligendum est deus
Magnam uoluntas ad deum amor
est dilectio. adhesio. siue unio caritas
fructio; Veritas uero spiritus cum deo

112
hominū fursū cor hūti p̄ficiētis
in deū uolūtatis ē p̄fciō. cū iā
nō solūm̄ wlt. q̄ deus wlt. s̄ sic
ē. nō tm̄ affectus. s̄ t̄ in affectu
p̄fectus. ut nō possit uelle
n̄ q̄ deus wlt. Velle aut̄ q̄ wlt
deus. hoc iam simile dō eē est
Non posse uelle. n̄ q̄ wlt deus
h̄ ē iam eē q̄ deus ē. cui uelle
t̄ eē idip̄m̄ ē. Vn̄ bñ dī. quā
tūc plene uidebim̄ eū sicuti
ē. cū similes ei erim̄. hoc ē eri
m̄ q̄ ille ē. Quibz enī potestas
data ē filios dei fieri. data ē po
testas. nō quidē ut sint deus s̄

sunt tñ q̄ deus ē. Sint sc̄i futū
plene bñ q̄ deus est. n̄ aliūde
hic sc̄i n̄ ibi futū bñ. qm̄ ex
deo ēē q̄ eoz ⁊ sc̄itas. ⁊ bñtudo
ē. Et h̄ hom̄is ē p̄f̄io. similitu
do dei. p̄f̄m̄ aut̄ nolle ēē. deli
quē ē. Et ideo huic affectōni
nut̄enda ē sp̄ uolūtas. amor
p̄arand⁹ uoluntas colhibēda
ne ī aliena dissipet⁹. amor ser
uand⁹ ne inq̄net⁹. p̄t̄ h̄ n̄ so
lū ⁊ c̄ati sum⁹ ⁊ uiuim⁹ ut
deo similes sim⁹. Ad ymaginē
n̄ dei c̄ati sum⁹. Est aut̄ quedā
similitudo dei. quā nemo vi

113
uens amittit n̄ cū vita exiit
qm̄ om̄i hom̄i i testimoniu a
misse melioris. ⁊ dignioris si
militudois. cator om̄iuz hom̄i
reliquit. qm̄ h̄t ⁊ nol̄ns ⁊ uo-
lens. ⁊ qui eam cogitac̄ p̄t. ⁊
qui tam hebes ē. ut eam cogi-
tare nō possit. scilz q̄ sic vbiqz
ē deus. ⁊ vbiqz tot⁹ ē i cātia su-
a. sic ⁊ i corpore suo om̄is viues
anima. Et sic sp̄ sibi idissimil̄
deus idissimil̄ dissimilia i cā-
tia opat̄. Sic aīa hoīs qm̄ ui-
totū corpus viuificans idissimi-
li vita in sensibz tñ corporis:

A in cogitationibus cordis idem
militat operatur assidue dissimilia
H similitudo dei in homine quae
ad meritum eius nulli apud deum mo-
meriti est cum ne non voluntatis eius
sit. et laboris; Sed est alia magis
deus proprie in quantum voluntaria quae
in virtutibus consistit. in qua autem
virtutis magnitudine summi boni
quae imitari gestit magnitudi-
nem et perseverantem in bono constantiam
eternitatis eius immutabilitatem
Super hanc autem alia adhuc est
similitudo dei. haec est quae ali-
quanta iam dicta sunt. in tantum proprie

114
Ipa ut nō iam similitudo s;
vnitas sp̄c nominet̄ cū sit
homo vnū cū deo. vn̄ sp̄c. nō
tm̄ i vnitate idem uolendi s;
ex̄p̄ssione quadā veritate v̄
tutis. sicut iam dcm̄ ē; Ali^d
velle nō ualendi. Dicit̄ aut̄
hec vnitas sp̄c. nō tm̄ quia
efficit̄ eam. s; v̄ afficit̄ ei sp̄^o
hoīs sp̄c sc̄s. s; q; ip̄a ip̄e est
sp̄c sc̄s. d̄s caritas. cū qui ē
amor p̄ris ⁊ filij. ⁊ vnitas
⁊ suauitas. ⁊ bonū. ⁊ osculū
⁊ amplex^o. ⁊ q̄qd̄ om̄ne
p̄t̄ eē amboꝝ. i sum̄a illa

vnitate vnitatis. ⁊ ueitate v-
nitatis; hoc idem hominē suo
in fit ad deū. q̄ cōsubstāciali
vnitate filio ē ad patrē. ⁊ p̄tri
ad filiū. cū iamplexu ⁊ oscu-
lo patris ⁊ filij mediā quodam
se inuenit. b̄ta. o. scia. cū mo-
do ineffabili. incogitabili fie-
ri met̄ hō dei nō deus. s; tñ
q̄ ē deus. hō ex grā q̄ d̄s est
ex nā; vñ in cathalago spi-
tualium exercitior̄ apl̄s p̄dent̄
int̄feruit sp̄m̄ scm̄ dices; In
castitate ī scia. ī longanimi-
tate. ī suauitate. ī sp̄u scō. in

115
caritate nō ficta. in uerbo ueritatis. i. uirtute dei. **V**nde. n. q. modo tanq̄ omnia facientem. ordinatē. uiuificatē i. medio bonarū uirtutū sic cor i. medio corporis constituit spm̄ scm̄. **I**psē ē enī oīp̄ artifex. cōs hōmīs ad d̄m bonā uolūtatez dei ad hōmīez faciēs p̄uiciā cōm. formās affcōz. dans uirtutē p̄spans opacōm. agēs omnia fortit. ⁊ disponēs suauit. **I**psē uiuificat spm̄ hōis ⁊ continz in unū sicut ille uiuificat ⁊ in unū otinz cor

pus suū. hominēs doceāt. deū
quere. angeli adorare. solus
ip̄e ē. qui docet. inueniē. ⁊ h̄re
⁊ frui. sp̄e t̄m ē. ⁊ sollicitudo
b̄n quentis. ⁊ pietas in sp̄u
⁊ uitate adorātis. ⁊ sapiā i-
uenientis. ⁊ amor h̄ntis. et
gaudiū fruētis; Quidq̄d
t̄m d̄ uisione. ⁊ cognicōne d̄i
hic fidelibz imptit. spectm̄ ē
⁊ enigma. t̄m distās a futūa
uisione ⁊ cognicōe. q̄ntū a
uitate distat. fides. ⁊ tempo
ab et̄nitate. n̄ cū aliq̄n fit
q̄ de eo in libro Job leḡ. Qui

116
abscondit lucem i manib; et
pcepit ei ut iuxta oriat; et ad
miciat de ea dilecto suo. q; pos
sessio ei; sit. et ad eam puenire
possit; Electo. n. et dilecto dei ali
qñ vicissim lumē quoddam volū
dei ostendit. sicut lumē clausū
i manib; patris et latet ad arbi
tū tenentis. ut p hoc q; qñ i
fusus. p. tñspūcto uide pmit
tit. exardescit animus ad plenā
possessionē lumis etni. et heredi
tate plene visionis dei. Cui ut
innotescat aliquid id q; ei de
est. nonūq; qñ pñsiens grā:

Plungit sensu amantis. et eri-
pit ipm sibi. et rapit in diem
qui e a tumultu rex. ad gaudi-
silencia. et p modulo suo. ad
monitu ad puctu. idipm oste-
dens ei videndu sicuti e itim
et et ipm efficit idipm. ut suo
modo sit sic illud e; Vbi cu di-
dicat quid intst it mudu et
imudu reddit sibi. et remittit
ad mudandu cor ad visioez
ad aptandu animu ad si-
militudine. ut si aliqui ru-
su admittat. sit purior ad-
huc ad videndu. et stabilior

114
ad fruendū flusq̄m enī se
melius dephendit modus
humane rāpfcōis qm̄ i hu-
mine vltus dei in speculo di-
uine visionis. vbi i die qui
ē plus & plus videns quid si-
bi deest em̄dat in dies simi-
litudine. quidq̄ deliquit dis-
similitudinē. similitudine ei
appinquās. a quo longe fecus
est p̄ dissimilitudinē. Et sic
exp̄ssiorē visionē exp̄ssior sp̄-
similitudo cōmittat. ; Impossi-
bile quippe ē videri sūmū bo-
nū. & nō amari. nō nō tm̄ d.

in mari. quātū datū fuit iudei
quousq; amor pficiat. i aliq̄
similitudinē amoris illi. qui
deū similem fecit hominē. p̄ hu-
miliacōēz humane conditō-
nis. ut hominē similem deo cō-
stituat. p̄ glorificacōnē hūa-
ne diuine participacōnis; Et
tūc dulce ē hominē humili-
ari sicut maiestati. opau-
ri filio dei diuine sapiē dfor-
mari. hoc sentienti i se ip̄o q̄
i xp̄o ihu dno nro hic enī
ē sapiā. amor cū timore. ex-
ultacio cū timore. cū cogitab̄

no)

118
5
Et intelligit deus humiliat us-
que ad mortem. mortem autem etiam
ut hominem exaltet usque ad si-
militudinem diuinitatis. Hinc
emanat fluminis impet' leu-
ficans ciuitatem dei. memorie
habundantie suauitatis illius
eius. In intelligendis. et cogi-
tandis circa nos bonis eius
In quo cum ad deum amandum fa-
cile hominem adducant. pensa-
tata uel contemplata eius ama-
bilis. per seipsa in affectu contem-
plantis elucencia. potencia eius
uitus eius. gloria. maiestas. boni-

tas. beatitudo. hoc potissimum a
manente rapit in amabile. quod
ipse in semetipso est. quiddam in eo a
mabile est. quod est totum quod est. si tamen to
tum est. ubi pars non est. cui bono
amore ipsi boni. sic se intē
dit pius affectus. ut non se in
reuoce. dicit. unum. et unum cum eo
fuit effectus. Quod cum in eo fuit
perfectum. iam solo mortalitatis
hinc uelo diuidit. ac differet
a sanctis sanctorum. a summa illa beatitu
dine supercelestium. Quia tamen cum
iam in fide et spe eius que amat
fruitur in conscientia. iam quod super

119 95
ē uite hui' tolerabiliore p̄stola
f̄ pacia. Et hoc ē destinātū so-
litarij etatis. hic finis. hoc
p̄m̄mū. requies laborū. olo-
lacio dolorū. Et ip̄a ē p̄ficio ⁊
uia hominis sapiā. om̄s amp-
lectens ī se. ⁊ cōtinēs vtutes
nō aliūde collectas. s; nāl̄
isitas sibi. ad similitudines
illa dei. qua ē ip̄e. quidquid ē.
cū sic d̄s ē. id q̄ ē. sic c̄ca boni-
vtutis. h̄tus h̄ne uolūtatis
ī bonā mentē sic cōsolidatus
⁊ affectus ē. ut ex ardentis-
sima boni īmutabil'. adhe

lione nullatenus iam uideat pos-
se mutari ab eo quod est. Cum enim sit
creatura hominis dei. assumptio illa do-
mini. et sancti israel regis nostri. sa-
piens et pius animus. per illu-
minatur et adiuuatur gratiam
in contemplatione sicut bonum.
Speculat et regulas inmutabi-
lis ueritatis. inquit ad eas per-
git in intellectu amoris. et
exinde format sibi modum con-
uersationis eiusdem celestis. et
formam scitatis. Speculat enim
summam ueritatem. et que ex ea
uicium sunt. summum bonum. et que ex

120. 15
eo bona sunt. summa essentia
et que ex ea sit. illi ueritati. illi
claritati. se conformas. in istis
se ordinat. illis non superuoluntas
iudicando. sed suscipiens deside-
rando. ut inherens amando. ista
suscipiens. et eis se coaptans
et conformans. non sine discri-
minis iudicio. non sine examine
resecutionis. et iudicio rationis
Ex quo concipiuntur et oriuntur uir-
tutes sancte. ymago dei reformatur
in homine. et vita illa dei or-
dinatur. a qua homines quos-
dam alienatos esse conuenit

apls. ⁊ colligit robur uirtutis. p
duo illa in quibus contempla
tue uite pfectio consistat et
actiue. d quibus iuxta antiqs
intpites lg in job; Ecce pietas
ē sapiā; Abstine uo a malis scia
ē. Sapiā n pietas ē. hoc cul
tus dei. amor quo eū uide de
sideram⁹ ⁊ uidentes in speculo
⁊ in enigmate credim⁹ ⁊ spa
m⁹. ⁊ in h⁹ pficim⁹ ut eū ui
deam⁹ in manifestacione Ab
stinencia uo a mal⁹ scia tpauiū
ē in quibus sum⁹ in quibus itm
abstinem⁹ a mal⁹ inqntū stu

121
Dem^o ad bona; Ad hanc sciām
ad hanc abstinenciā. sp̄tare ui-
dent. p̄mo om̄iūz uirtutū ex-
cicia. d̄m̄ t̄ om̄is arcū uite.
huc^o in qua uisam disciplina.
Quorū altm̄. i. studiū uirtutū
respice p̄cius uidet̄ ad superiora
quasi superioris sapiē p̄fēcia.
uirtutē. v̄ redolencia suauitatē
Alt̄m̄ q̄ etiā compalia fit exācia
nisi fidei religione religet̄. v̄
fluit̄ ī inferiorū uanitatē. In
quibz cū sciā sit res. siue rōne
siue sensib^o corporis ophensa
t̄ memorie cōm̄data si b̄n̄re

pendit. id ipse quod apprehendit
sensibus. omnis scientie depu-
tandum est. Quod non per sensum rationis
huius apprehendit hoc iam est
in quo se sibi scientia atque sapientia
distinguit. Quia quod enim aliud
discit. sed per sensus corporis. quod ali-
enū et adventiciū mētē igitur
Quod non sponte venit in mētē
sive ex vi rationis. sive immuta-
biliū legū immutabilis verita-
tis naturali intelligentia. ex qua et
ipissimi homines non nunquam recte
sine iudicare inveniunt. Hic
sic ipse testis rationis. ut hic ipsum ipsa

122 25
rō fit. nec tam com̄dat ei
p̄ doctrinā aliquā. ut scia sit
quā p̄ alio com̄onete. p̄ ip̄a cō
memorāte. h̄ ip̄m sibi icē nā
lit̄. int̄let̄ ei sit. In quo h̄ p̄
tissimū. eū q̄ notū ē d̄i. deo.
nātr̄. reuelante. manifestū
sit ā hōi ip̄io; Deū affectus v̄
tutū nātr̄. d̄ quo licuit dicē. et̄
meū peccatā. q̄ oderūt p̄care
boni v̄tutis amore. Deū p̄iq̄
sicōm rōnāciū quelibz discreto
rōnabiliū; Infima uo ps est
scie a deorsū v̄gens sensibiliū
animal̄ experientia. que fit p̄.v.

sensus corporis p occupacione a
experiencia carnis siue oculor
siue supbie huius vite; Cu q ro
sapie oformata format sibi co
sciaz a ordnat uita inferioribz
scie aptat sibi sicutute a suffi
ciencia ne in rocinacionibz or
dine uite iobtentu uirtutu
forma o scie sicq ab inferioribz
pmota a superioribz adiuta p
gens in id q rectu e a iudicio
rōnis a assensu uoluntatis a
mentis affectu a opis effectu eru
pe festinat in libertate spe a
unitate ut sicut ta sepe dicitur

123
ē fidel' homo. vnus spiritus ef-
ficiat' cū deo. ⁊ ip̄a iam ē de q̄
paulo añ dixim' uita dei. que
nō tam rōnis ē pfectus. qm̄ ī
sapia pfectōis affectus. hoc ē
enī. quia sapiūt sapientes. q̄
sapiens ē. qui pfectus ē vnus
sp̄s cū dō. ⁊ sp̄ial' ē. ⁊ hī in hac
uita hominis pfectio ē. Jam enī q̄
hacten' fuit solitari' ⁊ solus. ef-
ficiat' vnus. ⁊ solitudo ei corporis.
v̄tit' in vnitatē mentis. ⁊ im-
plet' in eo q̄ dō' p̄ discipulis in
clausula oīs pfectōis orauit di-
cens. Pat' uolo. ut sicut ego

Et tu unum sumus ita et ipse in no-
bis unum sint. hec enim unitas
hominis cum deo. et similitudo ad
deum in quantum propinquat deo. item
Iesus suum confirmat suum sibi et
infirmum illi ut spiritus et anima
et corpus suo modo ordinata.
suis locis disposita. suis mi-
tis estimata. suis et appetitibus
cogitentur. ut incipiat homo per-
te nosse seipsum et per cognitionem
sui proficiendo ascendere ad cogno-
scendum deum; Quo cum primum ex-
urge et aspirare incipit profici-
entis affectus in cogitationis

104 25
similitudinē. plurimū cauendū
ē error dissimilitudinē. s. ut.
spūalibz spūalia. ⁊ diuinis
diuina. opando. nō alit de eis
cogitet. quā q̄ res h̄t. Cogitās
q̄ animū similitudinē sui. ⁊
dei. P̄mo in hoc formz. ⁊ aptz
cogitacōnē suā. ut oīno fu-
giat. secūdu corpus cogitare
se ipm. deū uō. nō solū nō fm
corpus sicut localem. s. neqz
fm spm. sicut mutabile. Qu-
ia spūalia sūt tm̄ diuisa s̄ a
corpū qualitate ⁊ nā. quō
ab omī locali ecūscēpōne re

loco

meta. Que uo diuina se tm
supereminet omnia & corpalia
& spūalia qntū ab omī tps
lege. & mutabilitatis suspicō
ne aliena. ī sue immutabilita
tis manet & etna In quibz
sicut que corpalia se discunt
anim^o p corpis sensū. sic que
se rōnabilia & spūalia discunt
nō p n p seipsū. Que uo
se dei nō nisi a deo querat &
erit intel^o. Et quidē d nō
nullis que ad deū spectāt. fas
ē & possibile hoīez rōne hnti
aliquū cogitare & disquirere.

125
sicut de dulcedine bonitatis
eius. de potencia uirtutis ⁊
alijs huiusmodi. Ipsum uero id
ipsum quod est. id quod est cogitari om-
no non potest nisi quantum ad hoc
sensum illustrati amoris attin-
gi potest. Crendus est tam deus
⁊ in quantum spiritus sanctus aduenient
cogitandus. quaedam uita et
na. uiues ⁊ uiuificans immu-
tabilis. mirabilis. mirabilia
omnia immutabili. facies. intelli-
gens ⁊ creans omnes intellec-
tus ⁊ intelligente. sapientia faci-
ens omnem sapientem. veri-

tas fixa. stans indeclinabilis.
ex qua uia sūt omnia. que uia
sūt in qua sūt eternalit̄ rōnes.
rex omnium eūcū t̄pali sūi
ip̄a uita eēcia ē. ip̄a nācū
uita uiuens. ip̄e sibi ē. que
ē ip̄a diuinitas. et̄nitas ma-
gnitudo. bonitas. et̄ iūus. in-
sensip̄a existens. et̄ subsistēs
excedēs om̄es locū. iūute
nē illocat̄. et̄nitate uō om̄e
t̄p̄e. q̄. r̄. rōe. et̄ opinione. cō-
phendi p̄t. que longe uius
est. et̄ excellencia? q̄m q̄libz
quolibz senciendi senciatur

126
gñe; Eius tñ sensu humil
& illuati amoris. qm̄ ^{quolibz} cogita
tu rōnis attingit. & semp me
lius ē qm̄ cogitat. melius.
tñ cogitat quā dicit; Ipa ē
sūma eētia. a qua omne
eē pficiat; Ipa ē sūma suba
nō subiecta p̄dicamētis uocū
s; rez om̄ū. subsistēs causale
p̄cipiū; In quo eē nr̄m nō
morit. itllt nō errat. amor
nō offendit. qui sp̄ quit. ut
dulcius iueniat. dulcissime
iuenit. ut diligēci querat.
Hoc aut̄ ineffabile. cū nō nisi

ineffabilis uideat. qui uult
uide' cor mūdi. qui nlla corpo-
ris similitudinē dormienti nll
nlla corporea specie dormiēti
uigilati. nlla rōnis idagie
n mūdo corde hūilit' amātis
uideri p't. & apphendi; Hec. n.
facies dei. qm nemo p't uide'
& uiuē mūdo; h'z. spēs. cuius-
teplande suspirat omīs. qui
affectat diligē dnm dnm suū.
ī toto corde suo. & ī tota anīa
sua. & ī omībz uirībz suis;
va Ad q' cū aliqñ admittit. ī ipō
cat. hūine uītatis idubitat' vidz

127
Ad q. 7. nō desinit excitare pri-
mū suū. si diligit eū sic seip̄
Ad q. cū aliquā admittit. ī ip̄so
lumīe ueritatis indubitāter
vidz pueniētē ḡm. cū ind re-
pellit ī ip̄a cecitate sua intelli-
git puritati eius nō uenire
ī iudiciā suā. 7 si amat flere
dulce h̄t. 7 nō sine multo ge-
mitu cogit redire ī consciā
suā Ad q. cogitandū oīno ip̄a
res sumus. s; ignoscit quē a-
mam? 7 d quo digne nos nō
posse. p. dice. p. cogitae cōfitemi
7 tū ut dicam? ut cogitemus

Amore ei. p. amore amoris ei
prouocari & timere. Cogitatis q̄
ē. i om̄ibz humiliatē sem̄ipm̄.
& glorificatē i se ip̄o dnm̄ d̄m̄ su
ū. In contemplacōe dei. vileste
sibi. i amore caritatis. subiectū
ē. oī hūane caritē. exhibe cor
pus suū. hostiā sc̄az̄. uiuētes.
deo placentē. rōnabile obseq̄
ū suū. P̄ oībz aut̄ nō plus.
sape qm̄ oportz̄. s; sape ad so
brietatē. & secūdu datā a deo
mensurā fidei. Bona sua nō
pone i ore hominū. s; celare
i cella. & recondere i cōsciā. ut

Inie que quasi titulu. et i fronte
conscie. et i fronte celle semp ha
beat; Secretu meu michi. secre
tu meu michi; A es e A:—

**Expliciunt Epile bti Berē
hardi ad frēs de mote di
sue libi d vita solitaria**

A es e A :— :— :

**Epila bti Ambrosii Archi
epv d moribz et honesta**

Dilecte fili dilige **Vita**
lacrimas. noli diffie eas; Tan
tu pmtus esto ad lamta qn
tu fuisti pmtus et prius ad